

Матеріали
Національної Конференції
**«Соціальна анімація для розвитку
культури та громад»**

14-15 жовтня 2013 року
м. Львів-Брюховичі

Кіровоград, 2013

ІНСТИТУТ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Матеріали
Національної Конференції
**«Соціальна анімація для розвитку
культури та громад»***

14-15 жовтня 2013 року
м. Львів-Брюховичі

* - Національна конференція «Соціальна анімація для розвитку культури та громад» проводилася в рамках проекту Інституту соціокультурного менеджменту «Школа громадської участі» за фінансової підтримки Фонду ім. Ч. С. Мотта

Кіровоград, 2013

ББК 60.55

УДК 319

Матеріали Національної конференції «Соціальна анімація для розвитку культури та громад». – Кіровоград: ІСКМ, 2013. – 42 с.

Національна конференція «Соціальна анімація для розвитку культури та громад» у рамках проекту «Школа громадської участі» Інституту соціокультурного менеджменту за підтримки Фонду ім. Ч.С.Мотта відбулася 14- 15 жовтня 2013 року, м. Львів-Брюховичі, Львівська область.

На ній розглядалися наступні питання:

- Реалізація проекту «Школа громадської участі» за підтримки Фонду ім. Ч.С.Мотта;
- Розвиток громад;
- Роль закладів культури в розвитку благодійництва;
- Програма підтримки громадських ініціатив;
- Розвиток активності громади за рахунок соціальної анімації;
- Бібліотека та громадська організація: спільний шлях до благодійності;
- Соціальний поворот у сучасному мистецтві;
- Соціальне телебачення. Регіональний аспект;
- Налагодження ефективної співпраці між ЦМА, партнерами та спонсорами.

Матеріали конференції стануть у нагоді громадським активістам, керівникам та працівникам закладів культури, а також усім небайдужим до реформування закладів культури, вирішення соціальних проблем та покращення життя територіальних громад.

Materials of the National Conference “Social animation for the development of culture and communities”. – Kirovograd: ISCM, 2013. – 42 p.

The National Conference “Social animation for the development of culture and communities” was conducted within framework of the project “ School of Civic Participation” by Institute of Socio-Cultural Management supported by The Charles Stewart Mott Foundation, on 14-15 October, 2013 in Lviv-Bryuhovichy, Lviv region.

The following questions were discussed:

- Realization of the project “School of Civic Participation”, supported by The Charles Stewart Mott Foundation;
- Community development;
- The role of cultural institutions in the promotion of charity;
- Program support of community initiatives;
- Development of community activities through the social animation;
- Library and NGO: joint way to charity;
- The social turn in contemporary art ;
- Social TV. The regional dimensions.
- Establishing effective cooperation between the CLA , partners and sponsors.

Conference materials will be useful for the activists, managers and employees of cultural institutions, and all indifferent to the reform of cultural institutions, social problems and improvement of the life of communities.

Редагування: Калашнік М.Т., Набока О.І.

Фото: Набока О.І., Калашнік М.Т.

Умовних друкованих аркушів: 2,4

ЗМІСТ

Вступне слово	Лев Абрамов, президент Інституту соціокультурного менеджменту, м. Кіровоград.....	4
Розділ I.	ВИСТУПИ УЧАСНИКІВ НА ПЛЕНАРНИХ ЗАСІДАННЯХ	5
1.1.	Марія Калашнік (координатор проектів Інституту соціокультурного менеджменту) «Роль освітніх програм в активізації розвитку громад: досвід проекту «Школа громадської участі»	5
1.2.	Василь Полуйко (президент Західно-Українського Ресурсного Центру) «Розвиток громад: досвід Західно - українського ресурсного центру», м. Львів	6
1.3.	Руслан Краплич (голова Ради директорів Фондації імені князів-благодійників Острозьких) «Роль закладів культури в розвитку благодійництва», м. Рівне	8
1.4.	Олена Кваша (головний продюсер Кіровоградської державної телерадіокомпанії) «Соціальне телебачення», м. Кіровоград	11
1.5.	Ангеліна Лахтадир (директор «Центру розвитку громад») «Програма підтримки громадських ініціатив», м. Боярка, Київська область	13
1.6.	Леонід Жовтило (заступник голови Маловиськівської районної ради, Кіровоградської області) «Розвиток активності громади за рахунок соціальної анімації»	16
1.7.	Станіслав Черногор (директор ГО «Фонд розвитку громади», м. Краматорськ, Донецька область) «Розвиток громад та соціальна анімація: досвід «Фонду розвитку громади» м. Краматорська	18
1.8.	Людмила Афанасьєва (ІМГО «Оберіг», м. Ірпінь, Київська область) «Бібліотека та громадська організація: спільний шлях до благодійності»	20
1.9.	Людмила Сулова (Вінницька міська централізована бібліотечна система, бібліотека-філія №2, м. Вінниця) «Єднання громади та влади у вирішенні екологічних питань»	22
РОЗДІЛ II.	РЕЗУЛЬТАТИ РОБОТИ НА ТРЕНІНГОВИХ СЕСІЯХ ТА МАЙСТЕР-КЛАСАХ	24
2.1.	Тренінгова сесія «Розвиток громад» Модератор: Василь Полуйко.....	24
2.2.	Тренінгова сесія «Соціальний поворот у сучасному мистецтві» Модератор: Марія Гончар.....	25
2.3.	Тренінгова сесія «Розвиток благодійництва на базі осередків громадської активності (ОГА)» Модератор: Руслан Краплич.....	26
2.4.	Майстер-клас «Мультплощадка позитивних змін: анімація» Модератори: Олександр Мітьков та Віталій Моргун	27
2.5.	Тренінгова сесія «Соціальне телебачення. Регіональний аспект» Модератори: Олена Кваша та Дарина Романська.....	28
2.6.	Тренінгова сесія «Налагодження ефективної співпраці між ЦМА, партнерами та спонсорами» Модератор: Сергій Слинько.....	28
РОЗДІЛ III.	ДОДАТКИ	29
	Фоторепортаж	29
	Інформація про Інститут соціокультурного менеджменту	35
	Інформація про проект «Школа громадської участі»	40

ВСТУПНЕ СЛОВО

Лев Абрамов,

Президент Інституту соціокультурного менеджменту,
м. Кіровоград

Розвиток починається з людини

Саме така проста ідея була покладена в основу проекту Інституту соціокультурного менеджменту «Школа громадської участі», що був реалізований за підтримки Фонду імені Чарльза Стюарта Мотта.

Часто, буваючи присутнім на засіданнях різного рівня дорадчих органів, доводилось чути думку, що головне чого нам не вистачає – це коштів для ремонтів будинків культури, шкіл, водопроводів тощо. Але наша організація, розуміючи важливість змін в інфраструктурі, вважає, що головні зміни повинні відбуватись в людях, оскільки людина – це головне, що є у будь-якому суспільстві, у будь-якій громаді. Причому розглядаючи розвиток громад, ми керуємось наступними принципами: розвиток – це збільшення соціального капіталу, що вимірюється рівнем довіри між людьми. Інституцією, яка здійснює розвиток є центр місцевої активності, а формою

діяльності є соціальна анімація.

Саме для того, щоб втілити ці принципи на теренах України, був реалізований зазначений проект. Підсумкова конференція «Соціальна анімація для розвитку культури та громад» дає на нашу думку відповідь наскільки це вдалося нашій організації. Не зважаючи на всі проблеми із якими стикаються громади на локальному рівні, ми є оптимістами, оскільки вже бачимо позитивні результати для громад від втілення наших ідей. Рух в цьому напрямку є довготривалою стратегією нашої організації і ми маємо намір продовжувати цей рух і надалі. Свідченням цього стане наступний дворічний проект Інститут соціокультурного менеджменту «Школа громадської участі-2», який розпочинається із 2014 року.

РОЗДІЛ I. ВИСТУПИ УЧАСНИКІВ НА ПЛЕНАРНИХ ЗАСІДАННЯХ

1.1. Марія Калашнік,

Інститут соціокультурного менеджменту,

м. Кіровоград

Тема виступу: "Роль освітніх програм в активізації розвитку громад: досвід проекту "Школа громадської участі"

Настав день, коли ми маємо можливість підбити підсумки дворічного проекту Інституту соціокультурного менеджменту «Школа громадської участі», який було реалізовано за фінансової підтримки Фонду ім. Ч.С. Мотта.

За ці два роки учасники Школи не просто отримали теоретичні та практичні знання із соціальної анімації, розвитку благодійності та громад, міжнародного досвіду по активізації громадян, вони ще й стали дружньою родиною однодумців.

У своїй діяльності, як під час реалізації проекту, ми керувались наступними принципами. Наша головна мета – розвиток громад. Під розвитком громад ми бачимо розвиток людей.

Індикатором виміру розвитку людей є рівень соціального капіталу. Рівень соціального капіталу – це рівень довіри між людьми. Наш шлях – Підтримка місцевих ініціатив через Центри місцевої активності. Технологія – соціальна анімація. Для того, щоб соціальна анімація ввійшла в життя громад ми навчаємо громадських активістів.

Мета проекту – сприяти сталому розвитку місцевих громад шляхом підвищення компетентності громадських лідерів у рамках Школи громадської участі.

Школа складалася з трьох етапів навчання для 3-х груп із 20 учасників та підсумкової конференції. Всього в рамках школи було проведено 16 тренінгів.

На першій частині школи учасники пройшли тренінг «Анімація громадської діяльності», розроблений Інститутом соціокультурного менеджменту. На другому етапі до проведення тренінгів були залучені провідні українські та міжнародні експерти. На третьому етапі учасники презентували реалізовані ініціативи у власних громадах.

В рамках Школи було видано посібник «Школа громадської участі для розвитку громад». Видано 4 примірники інформаційного бюлетеню для громадських активістів «НДО-Інформ», 2 у друкованому вигляді, накладом по 1000 примірників та 2 в електронному вигляді.

Під час реалізації проекту ІСКМ співпрацював із Центром гуманістичних технологій «Ахалар» (м. Чернігів), Фондацією ім. князів-благодійників Остроських (м. Рівне), Західно-Українським Ресурсним Центром (м. Львів), Центром активності локальної (м. Варшава, Польща), Асоціацією «Служіння» (м. Нижній Новгород, Росія).

На сайті ІСКМ було створено спеціальний розділ «Школа громадської участі в дії», в якому висвітлюються як події в рамках школи, так і проекти та ініціативи, реалізовані учасниками школи. У соціальній мережі Facebook, у групі «Центри місцевої активності» триває постійний обмін інформацією між учасниками школи. Також у групі було проведено фото-конкурс «Соціальний аніматор в процесі розвитку громади».

За час дії проекту учасники реалізовували не лише проекти у власних громадах, але й об'єднувалися для реалізації спільних та навіть міжнародних проектів. Проектом охоплено 34 територіальні громади України.

Особливість проекту в тому, що і після його завершення учасники продовжують реалізацію власних та спільних ініціатив, організовують стажування одне до одного, постійно обмінюються інформацією та спілкуються у тематичних групах у соціальних мережах.

1.2. Василь Полуйко,

Західноукраїнський ресурсний центр,
м. Львів

Тема виступу: «Розвиток громад: досвід Західно - українського ресурсного центру»

Ви всі пройшли вже дуже довгий шлях і сьогоднішня конференція – це вже певний фініш. А фініш – це завжди новий старт і я хотів би націлити вас на нові старту, нові ідеї і, сподіваюсь, що в мене це вдасться.

Перш ніж перейти до суті, хочу сказати кілька загальних речей. Будь-який виступ, який стосується розвитку громади, я завжди розпочинаю з цитати Гетьмана Павла Скоропадського, який сказав у 1918 році, що Україна все більше і більше наближається до положення колонії, головним чином через невміння самого населення собі допомогти. І коли мене часто запитують, що таке «розвиток громади», то я кажу, що це вміння населення самому собі допомагати. Це перша річ, так би мовити на старті, якщо ми зараз говоримо про розвиток громади. друга річ, яку теж треба згадати – це теж цитата Президента США Джона Кеннеді, який

сказав: «Єдина причина, через яку слід робити промову – це бажання змінити світ». Завжди, коли ви виступаєте, пам'ятайте про це. Так зараз і я, виступаючи, маю бажання, щоб ви змінилися і почали працювати у своїх громадах ще краще.

Тепер по суті. Я нещодавно повернувся із м.Димитрове, Донецької області, де я побачив те, чого, як на мене, більше немає ніде в Україні, якщо мова йде про розвиток самоорганізації населення. Це настільки розвинута система самоорганізації населення, що за останні 5 років їм вдалося навести повний порядок у місті. Коли я йшов по місту, то у мене було таке відчуття, що я повернувся в армію, де перед якоюсь перевіркою всі «шуршать», у місті ідеальний порядок. Але я собі подумав, що так просто така самоорганізація не буває, їх щось спонукало, були якісь підвалини. І для себе я відповідь знайшов: якщо пам'ятаєте, у 1991 році були страйки шахтарів і одні із перших, хто приїхав і бив касками перед Кабінетом Міністрів України були саме шахтарі з цього міста, тоді його правда ще не було, а було одне місто Красноармійськ, яке згодом розділилося на Красноармійськ і Димитрове. Як я вже казав, це місто мені нагадало радянську армію і з точки зору самоорганізації населення – докопатися ні до чого. В кожному домі є голова будинку, всі голови будинків об'єднані в районні, ці куштові об'єднання мають прямий зв'язок з керівництвом міста, будь-які проблеми вирішуються миттєво. Кількість скарг у міську раду зменшилася з 8000 до 800, тобто у 10 разів. Але є «але», на що я звернув увагу. У місті ще з радянських часів не побудовано жодного нового будинку, тобто не введено в експлуатацію жодного нового житла. 5% житлового фонду пустує, тобто це квартири, в яких ніхто не живе, вони порожні. Все місто тримається на трьох шахтах і всі люди, які проживають у місті – це або пенсіонери або працівники цих трьох шахт. І таке відчуття, що якщо одна з цих шахт закривається, то вся ця ідилія зникає. До чого я все це веду... насправді, ми маємо ситуацію, коли вся ця самоорганізація, розвиток громад, досягли ідеального стану. Йому бракує, як на мене, економічної ініціативи.

На багатьох тренінгах щодо розвитку громад ми говоримо про підходи розвитку громади і один з таких підходів є культурно-духовна модель розвитку громади. Підхід говорить про те, що культура – це ключ до добробуту і проблема – це відступ від культури. Важливим у цій культурно-духовній моделі є те, що вона сліпа до політичних та економічних вимірів розвитку.

Коли рівень самоорганізації досягає культурних моментів – це дуже добре, але досить часто дуже бракує саме цього економічного початку.

Завжди треба пам'ятати, що демократія, як людина. І в цієї людини-демократії дві ноги: одна – це представники громадянського суспільства, а другою є ринкова економіка, на яку потрібно спиратись. Якщо ми розвиваємо тільки одну ногу, то далеко нам не дійти, тому представники громадянського суспільства повинні думати про економіку.

Якщо ми говоримо про розвиток громади – тут піраміда Маслоу, як одна з мотиваційних теорій. Коли ми закликаємо людей до якоїсь громадянської активності, то будемо говорити, що ми працюємо в трьох верхніх шарах піраміди, починаючи від соціальних потреб (дружба, сім'я, любов), досить важко, напевно, апелювати до цього, коли є незадоволені базові потреби. Я думаю, що вам з цим досить часто доводиться зустрічатися, коли ви приходите у громаду, а люди починають казати, що так, це все це добре, але ж треба сім'ю нагодувати і таке інше. І в цьому ми досить часто бачимо бар'єр, перешкоду, але насправді треба думати так, щоб це навпаки не було перешкодою, а щоб це було шансом, яким ви маєте скористатися у процесі розвитку громади.

Зараз існує така думка у нас в Україні, що витворився олігархічний комунізм, а витворився він тому що, всі вчилися на тому, яку картинку малювала радянська пропаганда. Але при цьому забувається, що є інший – фінансовий капіталізм, де ми бачимо фінансові активи на душу населення у різних країнах. Питання в тому, хто може змінити ці підходи ринкової економіки. Як на мене, то тільки ви, тому що ви маєте досвід роботи в громадянському суспільстві, ви знаєте, що таке довіра, соціальна відповідальність, отже хто, як не ви. Тому що всі інші будуть вчитися по чомусь іншому, а ви знаєте, як це може бути і як це робити.

Повертаючись до піраміди Маслоу, як однієї з теорій мотивації, - насправді, ми знаємо багато мотивацій. Якщо у вас є певна ціль, мотивація до нагороди, певні цінності, які вас ведуть, то вони так само можуть перевершити базові потреби. І наш досвід говорить так само про те, що перш ніж перейти до якихось економічних ініціатив, необхідно задовольнити базові потреби людини. І економічні ініціативи краще ідуть там, де реалізовані соціальні ініціативи. Ви знаєте, як робити соціальні ініціативи, тому ви маєте започаткувати економічні ініціативи в громадах, в яких ви працюєте.

1.3. Руслан Краплич,

Фундація імені князів-благодійників Острозьких,
м. Рівне

Тема виступу: «Роль закладів культури в розвитку благодійництва»

Під час свого виступу я дам відповідь на три питання. Перше: Чи є гроші в Україні чи в громадах України, які могли би бути внесені у добрі справи, бо благодійництво це підхід до того як робити добрі справи.

Друге питання: Яку ідею нести або в чому суть благодійництва, або як закордоном кажуть, філантропії. Третє питання: Що робити? Що конкретно робити або чи є досвід для дуплікації (те, що можна повторити)? Адже існують унікальні досвіди, тільки їх важко повторити. Якщо ми говоримо про ефективність, то тоді треба повторювати. Ефективні практики, успіхи треба повторювати. Якою є система? І четверте питання: Чи є система? Тому що якщо є система, тоді це можна робити і буде дуплікація, якщо немає – тоді

її треба створювати.

І тут потрібен калькулятор. Отже перше питання: «Чи є гроші в Україні?». Прошу набрати на калькуляторі 10 000 000. За даними всесвітньої організації охорони здоров'я в 2012 році понад 10 000 000 українців є хронічними курцями. Хронічні курці – це люди, які випалюють одну пачку цигарок щодня. Давайте помножимо на пачку цигарок, візьмемо 10 гривень в середньому, помножити на 365 днів = 36 500 000 000. І ви думаєте, що ці гроші зберігаються в Україні? Ви знаєте хоч одну корпорацію, яка є українською, яка випускає українські цигарки. Це все іноземні компанії, які не сплачують податки в Україні. Ринок на сьогодні поділений між трьома компаніями, до недавнього часу було дві British Tobacco, American Tobacco і тепер Tokyo Tobacco. Три країни. Але це ще не всі цифри.

Знову прошу набрати 10 мільйонів. За даними цієї ж організації в минулому році до середини 2012 року в Україні визначено понад 10 мільйонів хронічних алкоголіків. Хронічні алкоголіки – це ті, хто випивають від 1 до 3-х пляшок важкого алкоголю щодня. Так, я зараз скажу ще деякі цифри. Давайте одну пляшку алкоголю щодня поррахуємо, візьмемо 25 грн за пляшку, множимо на 365 днів. ВОЗ в результаті опитування визначило, що є ще люди, які визнають себе помірно п'ючими і це ще 5 млн людей, які визнають, що вони щонайменше раз на тиждень вживають пляшку важкого алкоголю. Це не пиво, це горілка або вино. Є 800 000 наркоманів. І це питання. Як ви думаєте хто із самогоноварінням бореться найбільше в Україні? Ви думаєте це держава, міліція? Нічого подібного, з підробками алкоголю та самогоноварінням в Україні найбільше борються алкогольні корпорації в Україні. Їхні служби безпеки спочатку шукають підпільні цехи, а потім здають готові документи з фактами з цифрами для тих, хто має цим займатися в принципі, для державних інституцій, які повинні за цим стежити.

Скажіть я відповів на питання чи є в Україні гроші?

Давайте візьмемо сільську громаду. Чи знаєте ви що понад 30 до 50% обороту сільського магазину, який може не мати ліцензії на цигарки і алкоголь складають цигарки і алкоголь? То питання чи є в громаді гроші? Чи є в Україні гроші? Певна річ – є! А якщо є тоді ми мусимо думати, що із цим робити.

Друге питання: «Яку ідею нести? Або в чому суть філантропії?». Філантропія. Що це означає? Філо та антропос – любити людину із давньогрецької. А кого називали першим філантропом? Так, Прометей, а чому? Сила міфів полягає в тому, що найведучиший мотив благодійництва або філантропії – це не тільки любити людей. Тут не дається відповіді на питання «як це зробити?». Сила міфа полягає в тому, що першим філантропом дійсно назвали Прометей, а історія дуже проста, якщо вникнути у фабулу. Зевсу, Богу всіх Богів набридли надокучливі люди, які тільки підходили до Олімпу, взивали Богів і казали «зробіть нам», а самі нічого не хотіли робити для покращення свого життя. Правда, це десь з громадами так близько? Тільки чекають, що Боги

мають їм зробити. Набридли Зевсу люди і він сказав «очі б мої вас не бачили», і погасло світло для людей. Зевсу добре, він їх не бачить, а людям погано, бо вони не бачать нічого навколо себе. Вони опинилися в суцільній темряві. А Прометей любив людей і тому він свідомо пішов на злочин, викрав вогонь, проти волі усіх Богів і проти волі найголовнішого Бога. Він передав вогонь людям і подарував надію. Він сказав людям: «Передавайте вогонь із рук в руки іншим людям і як останньому з людей передасте, то буде вам світло». І люди не тільки почули, а й послушали Прометея і почали передавати вогонь. Довго світло не запалювалося, вже наче всім передали і тільки одна дитина згубилася, бо не було в неї батьків. І коли знайшли цю дитину, яка згубилася в горах, в ущелині і дали їй вогонь, тільки тоді встало сонце. Правда сильний міф? Правда сильна ідея? Тому ми маємо думати яку ідею ми маємо пропонувати, що ми маємо пропонувати людям? Бо гроші є, ми просто не завжди оцінюємо реально де вони є, навіть якщо в громаді всі гроші витрачаються як тільки вони туди потрапляють.

Третє питання – «Що робити або який досвід дуплікувати?» Мені подаюється історія селища міського типу у Волинській області - Турійська. А історія там була наступна. Громадська організація «Надія покоління» заявила громаді, що порібно відремонтувати музичну школу. Це стара будівля, яка вже розвалюється. Скажіть, в селищі міського типу, де до 5 000 мешканців можна зібрати від населення гроші на ремонт музичної школи, якщо там 10-15 учнів? Силами лише батьків, які можуть бути в цьому зацікавлені це зробити не можливо. Тому треба зробити благодійну подію. Скажіть викладачі школи можуть дати концерт? Учні можуть дати концерт, якщо вони хоч одну річ навчилися грати чи співати? Випускники можуть? Тоді організація діє далі. Якщо вони це можуть, треба зібрати на годину самих важливих людей, дати концерт, провести аукціон, лотерею, бо це форми, щоб залучити меценатів. А хто має прийти? Хто прийде на концерт музичної школи? Батьки. І ми знову повертаємося в цикл, а ми ж говоримо про громаду. І тоді вони прийняли рішення. Ми говоримо про ідею, яку треба нести іншим. Треба віддавати вогонь і дарувати надію через інших. І тоді вони вирішили, що треба ВІПів запросити із цього селища. Скажіть, а скільки може бути в 5000 населеному пункті ВІПів? Тож вони почали зі списку, написали хто може бути. Вони вирішили взяти депутатів, і їх виявилось досить багато. А тепер питання як їх затягнути в зал всіх разом в один день, щоб вони послушали концерт та ще й віддали гроші під час аукціону чи лотереї? Бо питання не в тому як взяти гроші на добру справу. Питання в тому як їх привести в одне місце. І для них треба ВІПа. Вони так і зробили, запросили голову обласної адміністрації. І він приїхав, адже він був директором школи в сусідньому районі в сільській школі і, звісно, що він готовий був приїхати. І він приїхав і люди зійшлися. Як ви думаєте скільки за 1 годину 15 хв. концерту, банкету, акціону-лотереї і за вхідні квиточки зібрали? 32 122 гривні. За 1 годину в населеному пункті, де 5000 жителів. Це мало чи багато? Але вони були шоковані, вони не знали, що таку сумму вони можуть зібрати прямо так на шоу у музичній школі.

А в цьому році вони мені знов вирішили провести концерт і зібрати на цей раз 70 людей і програма розрахована була вже на 2 години і з іншим ВІПом. Програма була та ж сама, концерт, тільки вже музична школа показала слайди якою була школа до того першого концерту та після. На другому концерті вони вирішили збирати кошти на ремонт дитячого відділення в районній лікарні. Як ви думаєте в цьому році скільки зібрали? 67 тисяч гривень. Знаєте хто ВІП був? Новообраний депутат обласної ради, по сумісництву начальник митниці. Тому підприємці брали активну участь у змаганнях на те, хто придбає картину з його рук. Знаєте, що найголовніше в цій історії? Що підприємці, коли побачили сумми, які вони за годину чи за дві можуть скинутися, вже без всяких історій взяли і скинулися, щоб придбати новий автомобіль швидкої допомоги в район. Бо вони вирішили, що це не такі великі кошти. Кілька десятків тисяч гривень вони здатні скинутися, бо утримання автомобілю для будь-якої фірми – це значно дорожче. Дешевше скинутися разово та передати, тобто вони ввійшли в смак. Скажіть це можна повторювати? Та можна і ми вже знаємо цикл, вже ми можемо сказати скільки часу це займає, які дії треба виконати.

І тому переходимо до четвертого питання: «Якою є система?». Система – це коли дії, які ми здійснюємо переходять в процес, в постійно повторювану діяльність. Все виходить, що потрібно починати з людей, що треба визначитися з групою. Перші люди з якими ми працюємо –

їх може бути 30, а може бути просто троє. Немає значення навіть величина групи. Друге, треба визначитися з потребами або з проблемами, як кому легше. Що потрібно трьом чи тридцяти людям. Не треба всіх, всі – це нереальна задача. Тому що якщо громаду взяти як одне ціле, то тільки 10% цієї громади «не такі як всі», бо 90% будуть на початку пасивними. А й не на початку близько 50% будуть завжди пасивними. Тільки треба пам'ятати, що це так як в виборах. Там, де на 1 голос більше, там пасивні, вони просто доповнюють кінетичною енергією, вони просто працюють як маховик, коли ми починаємо діяти. Або не діємо – і тоді більшість пасивні.

Третє, коли ми визначили потребу, треба поставити конкретну ціль. Що таке ціль? Це як і зміни, наприклад, реально зробити за місяць, за два чи за пів року чи за рік. Але за рік, - це довго, стільки громада чекати не буде. Всі хочуть побачити швидший результат. Чим дрібніша потреба, ти легше буде поставити ціль і менше часу, ресурсів на її досягнення потрібно буде затратити, а потім треба діяти, просто робити прості кроки: перше, друге, третє, просто робити дії. Тобто скласти план і спробувати його дотримуватися. Ну і нарешті результат, це кількісно-якісні кроки, які відбудуться, що саме ми хочемо, що саме відбулося і тут настає наступний крок перед тим, як повернутися до початку. Не всі ще знають що відбулося. Навіть якщо щось відбулося не всі здогадалися, що це відбулося. Бо в процесі люди забувають, що цього не було. Ми здатні сприймати все як даність. Треба нагадати, що це зробили саме ви або інші конкретні люди. Що це реальні результати того, що було зроблено. І тільки тоді це перейде до наступної потреби в цій же групі чи в іншій групі, визначити ще одну потребу і далі все те саме. І все.

Висновок: Ресурси є, яку ідею нести кожен з нас знає, як дуплікувати, що дуплікувати, якщо ми навіть не знаємо, то мусимо знайти такий досвід, який ми можемо просто повторювати в себе. Ми маємо пам'ятати, що змінювати життя на краще легко, просто потрібно робити добрі справи для інших, для людей, тобто давати людям світло і дарувати їм надію. Світло – це просвіта, повідомити щось нове і дати надію, підживити, підтримати тоді, коли хтось щось робить. Ззовні ми це робимо чи зсередини для людей значення не має. От тоді вони побачать результат.

1.3. Олена Кваша,

Головний продюсер Кіровоградської державної телерадіокомпанії
м. Кіровоград

Тема виступу: «Соціальне телебачення»

«В ефірі соціальне телебачення», - хотілося б мені сказати, якщо б тут зараз працювали наші камери, наші колеги оператори. Але тим не менше, все одно вже так сказала, тому що так воно і є. Ми постійно в ефірі, ми постійно тримаємо руку на пульсі, намагаємося підтримувати надію. Для цього, власне кажучи, ми і працюємо кожного ранку в ефірі програми «Ранкова кава». Для цього ми намагаємося, це вже на рівні інформаційної і офіційної політики нашого каналу, якомога більше уваги приділяти саме позитиву, соціально-орієнтованим новинам. Таке рішення прийшло до нас два роки тому після того як ми включилися в ініціативу Інституту соціокультурного менеджменту «Школа громадської участі». Можливо, так

співпало, можливо, так було потрібно, щоб співпало, але два роки тому у моєму власне житті трапилася така подія, я змінила соціальний статус, тобто посаду і стала займатися тим, чим займаюся й зараз, тобто я стала головним продюсером Кіровоградської обласної державної телерадіокомпанії. Досить специфічна посада насправді. Дуже мало людей розуміють, що взагалі роблять продюсери, можливо для цього їм дають всілякі дипломи, нагороди, щоб хоч якось компенсувати це нерозуміння. Але у будь-якому випадку, я вважаю, що основною задачею будь-якого менеджера, в тому числі телевізійного менеджера є пошук чогось нового і прагнення до змін, які будуть сприяти тому, що ваша продукція буде користуватися популярністю, буде завойовувати все нову і нову аудиторію.

Власне, так і прийшло розуміння, що нам необхідно змінюватися. Розуміння того, що ми повинні відрізнятись і бути на рівень, а то й вище, ніж інші регіональні телерадіокомпанії. І мені і вам усім зрозуміло, що регіональне телебачення і центральне телебачення – дві великі різниці і це абсолютно вірно. Повернемося до статистики. До такої сухої, строгої, нудної статистики для того, щоб було зрозуміло. На центральному телебаченні кількість соціальних сюжетів, соціальної реклами, що є також складовою соціальної політики телеканалу складає всього лише 17,4 %. Це дані за 2012 рік. І це доречі ще непоганий рік. Насправді цифри ще більш сумні. Тому ми вирішили, що регіональне телебачення повинно і може бути соціально орієнтованим у тому ключі, що ми не будемо нав'язувати, ми не будемо занудно вчити людей як творити добро, тому ще це шлях в нікуди.

Людям не подобається, коли їх повчають чи закликають до чогось, людам подобається коли їх розважають. Ми це прекрасно розуміємо. І тому ми вирішили шукати нові підходи, нові історії, які дійсно будуть ненав'язливо підштовхувати людей зробити щось самостійно, підтримати когось і в цьому нам дуже допомогла Школа. Допомогли конкретні приклади, конкретна робота, тому що кожен ваш успіх в тому числі став новою строчкою в історії окремо взятого регіонального телебачення. Більше того наш приклад стали копіювати інші телерадіокомпанії тому що в рейтингах Держкомтелерадіо Кіровоградська обласна державна телерадіокомпанія – найкраща і багато хто тепер прагне повторювати наш досвід. Я вважаю, що це наш спільний успіх. Тому що наші соціальні ініціативи, такі як збір чашок, шарпеток, наша вже довготривала акція «Мрія ветерана» дозволяють дуже багатьом людям, не лише телевізійним працівникам, приєднатися. Тому що людині, наприклад, важко знайти час у своєму щільному графіку і піти зробити якусь добру справу, йому простіше сісти в машину, привезти якісь засоби реабілітації, продуктивний набір і сказати «друзі, ми вам віримо, ви телебачення, ми бачимо як ви це робите, ми бачимо все дуже прозоро, ви чесні люди і ви покажете як це вібулося і нам цього достатньо, можете навіть нас не називати, будь-ласка передайте кому ви вважаєте за потрібне». Тобто ми стали своєрідною ресурсною базою, яка збирає і людські проблеми і в одночас дозволяє ці

проблеми вирішувати. Я вважаю, що це добре, що це початок, що це варто го, щоб копіювати, щоб це мало продовження.

Перед тим як сказати про продовження, хочу навести невеличку статистику. За два роки нашої спільної роботи тематиці соціальних активностей, тематиці «Школи громадської участі» було присвячено 7 спеціалізованих випусків новин, різних тематичних випусків. Потім ми говоримо про тематичні випуски ранкового шоу, їх було 5. Це ще й 4 радіоефіри, які тривають по 26 хвилин. І ми говоримо про те, що під час цих радіоефірів люди могли дзвонити і задавати свої питання. Ми говоримо про специфічне ток-шоу, яке дозволило також багатьом людям висловитися і розповісти про власні історії і ці історії були досить простими, досить доступними для інших людей, які взмозі так само як ви робити якісь добрі справи. І мені видається це просто чудовим, тому що ми у ненав'язливій формі усі разом намагаємося показати людям, що усе можливо, головне тільки захотіти. Далі – про те, що буде –аналізуючи статистику, методи впливу на населення, той же сегмент соціальної реклами, ми дійшли до висновку, що зараз найкращий період для того, щоб пропагувати добро і філантропію. Ми говоримо про те, що є чудовий ресурс, який називається інтернет, що є чудовий майданчик, який називається телебачення і ми говоримо про те, що є такі чудові, активні люди, які на 100% мають і фотоапарати, і планшети, і різноманітні сучасні гаджети¹, які дозволяють вам здійснювати ряд відео зйомок, робити цілу купу медіа приводів для телебачення через Інтернет. Дуже багато хто цим вже займається.

Дуже гарний, успішний та популярний досвід Британії, де представники громадських організацій ініціюють зйомки різноманітних роликів, не обов'язково на професійному рівні, на достатньо любительському рівні і просто закидають це в Інтернет. Мільйонні переглядів доводять, що людям цікава ця тема. Теми можуть бути різні – і захист тварин, і захист прав інвалідів тощо. І знову ж таки цей майданчик плавно переходить в телевізійний майданчик. Таким чином ми сіємо питання серед населення та намагаємося знайти відповіді. Так от я хотіла просто попросити вас, щоб ви не зупинялися, щоб ви якомога більше викладали в Інтернет тих питань із якими ви стикаєтеся і я думаю, що спільними зусиллями ми створимо своєрідну платформу, яка буде допомагати людям жити краще, яка буде дозволяти бути більш людьми.

Щодо проекту, який ми також плануємо реалізувати в найближчий час і про який я просто повинна розповісти. До цього ми такого не робили і знову ж таки дякуємо Школі, нарешті ми на це звжилися і окреме спасибі Руслану Крапличу. У грудні спільно із обласною лікарнею ми будемо проводити великий телемарафон. Це перший досвід на регіональному ТВ, який ми сподіваємося, дозволить зібрати гроші для приміщення спеціальної палати, де будуть знаходитися люди, яким необхідний гемодіаліз. Це дуже серйозне наше починання. Ми також зібрали список ВІПів, надВІПів, полуВІПів і взагалі всіх бажаючих, який візьмуть у цьому участь. Власне на цьому я б хотіла поставити крапку з комою, тому що... Повірте, телебачення – це добре телебачення і якщо у вас будуть добрі справи – ви знаєте куди йти – Кіровоградське телебачення завжди вам раде.

¹Гаджет (*англ.* gadget — пристрій) — як правило, цікава технічна новинка у вигляді якогось пристрою або іншого засобу, що поєднує в собі високі технології і цілком реальне застосування (Вікіпедія).

1.4. Ангеліна Лахтадир,

Центр розвитку громад, м. Боярка, Київська область

Тема виступу: «Програма підтримки громадських ініціатив»

Сьогодні я розповім про нашу програму громадських ініціатив, але хочу, так як і Олена Кваша, дуже подякувати організаторам проекту, і хочу сказати спасибі за те, що ми все ж таки в Боярці створили «Центр громадської активності» і впевнились, що це ефективний механізм підтримки громадських ініціатив. Створення нової структури звичайно не можливе без навчання, тому ще раз хочу подякувати абсолютно всім хто брав участь, мене вчив, тому що я намагалася бути дуже відповідальною ученицею і знала, що мене чекає команда в Боярці, якій я передаю свої знання і потім ці знання вже ідуть в дію.

Наш Центр громадської активності (ЦГА) діє на базі Центру соціально-психологічної реабілітації, не бібліотеки, не будинку культури, а саме на базі цього центру. Тому що там є у нас умови, є прекрасне приміщення і цей центр знає наша громада. Створили ми його силами нашої громадської організації, яка

називається «Центр розвитку громад» і тому, коли люди чують про «Центр розвитку громад», «Центр громадської активності» і «Центр соціально-психологічної реабілітації», то вони просто називають це все одним словом «центр», який став уже просто центром життя нашого регіону.

Ми розробили напрямки діяльності ЦГА і маємо готовий пакет документів, яким готові ділитися. Конкретно - це робота з громадськістю, проекта робота і соціологічні дослідження. По цим трьом напрямкам у нас вже працює команда одна, друга і третя. Починали ми з невеличких засідань, потім це перетворилося вже у круглі столи, на яких присутні були депутати міської ради і, звичайно, наш мер. Залучили ми ще кварталних і вважаємо, що це надзвичайно цікава робота працювати з кварталними, які все про місто знають.

І на кінець про нашу програму підтримки громадських ініціатив. Аналізуючи співпрацю між третім сектором і міською владою, ми зрозуміли, що оскільки в нас мер молодий і бачимо, що рівень довіри до нього зростає в місті, рівень соціальної активності також зростає, особливо серед молоді, тому ми спробували силами нашої громадської організації розробити програму підтримки громадських ініціатив на 2012-13 роки. Цю програму прийняли на сесії міської ради і ми почали працювати. Мета програми – це, звичайно, розвиток громадської активності, підтримка громадських ініціатив і об'єднання всіх зусиль для вирішення проблем нашого міста. Ми поставили перед собою завдання – перш за все розробити механізми втілення в життя цих ініціатив. Потім навчити членів регіональних недержавних громадських організацій розробляти і реалізовувати проекти, об'єднати їх у співпраці із підприємцями, щороку проводити конкурс соціальних проектів. І ось ми почали поетапно, системно свою роботу. Першою була зустріч з молоддю, ми зібрали ініціативних молодих людей з клубів, ініціативних груп, громадських організацій. Спочатку почали працювати із молоддю, щоб вивчити їх настрій, чи вони активні чи готові вони працювати і побачили, що активні і готові працювати. Наступним етапом ми провели велику конференцію міських організацій. Ця конференція була присвячена якраз програмі і це був перший етап відкриття програми. На конференції були присутні найактивніші представники громадських організацій міста, які зареєстровані і працюють на території міста, а також міська влада і представники районної державної адміністрації. Потім, ми організували навчання для наших громадських організацій, відбувся перший тренінг з написання проектів і Руслан Краплич, допоміг нам провести цей тренінг. До навчання ми теж поставилися дуже відповідально і логічним продовженням першого тренінгу був семінар «Ідея, дія, результат». Ми продовжили навчатися і знову був присутній міський голова, у нього була можливість вислухати наші ідеї щодо написання і реалізації соціальних проектів. Я хочу сказати, що саме серцевиною всієї нашої

програми як раз і став конкурс соціальних проектів. Ми досить серйозно підійшли до цього, навчалися, переймали досвід і ось як ми побудували цей конкурс.

Перший етап конкурсу полягав в тому, що експертна комісія розглядала всі конкурсні пропозиції і відбирала до другого етапу найкращі проекти. І, звичайно, дивилися чи відповідають проекти тій документації, яка розроблена в положенні. Другий етап конкурсу – це відкритий, публічний захист проектів перед комісією. Кожен представник громадської організації захищав свій проект. І після того ми мали 8 проектів переможців. Найбільше балів отримав проект «Релакс» - це створення клубу сімейного дозвілля. Виявляється, що батьки не вміють відпочивати разом зі своїми дітьми або вони просто приводять їх на майданчики і залишають їх або дають іграшки чи щось інше. Метою створення цього клубу була пропаганда здорового способу життя і проведення дозвілля корисно разом зі своїми батьками. Завдяки цьому проекту, щосуботи сім'ї приходили до нас в центр, цей клуб працював на базі нашого центру. Вони мали можливість працювати творчо. Приходили і молоді батьки, це були різні ігри, творчі майстерні, настільні ігри, які завдяки проекту, ми змогли закупити. Доречі, я хочу сказати, що такий проект працює вже два роки, тобто проект має продовження і це дуже втішно. Ще один проект «Позитивні лісовички» - формування патріотичного духу серед молоді. Молоді юнаки знайшли у лісі чотири пам'ятні місця, про які громадськість повністю забула. Вони їх відновили, навели там порядок, взяли шефство і до сих пір працюють. Це могили невідомих солдатів, знайшли невідому єврейську могилу і могилу невідомого льотчика із Білорусії. Мало того, що вони знайшли ці могили, прибрали там, вони ще й вивчили історію, розказали у школах, зробили презентації і тепер щоразу проводять екскурсії до цих пам'ятних місць. «Позитивний погляд» - проведення конкурсу та виставки фотографій рідного міста. Захищав знову ж таки молодіжний клуб. Вони просто знайшли у нашому місті найкрасивіші місця і зробили фотографії, продемонстрували їх на день міста. Жителі міста були просто в захваті. І не всі вірили, що навіть в Боярці можна знайти такі чудові місця. Міський голова попросив нас цей проект продовжувати і ми вже третій рік працюємо над цим проектом, але різні номінації, по різному робимо.

«Книжковий бум» - залучення нових читачів до Боярської міської бібліотеки. В однієї з міських бібліотек був надзвичайно бідний книжковий фонд і читачі майже зовсім перестали ходити до цієї бібліотеки. Ми хотіли врятувати її і почали шукати шляхи реалізації цього проекту. Таким чином перше, що ми зробили дякуючи фінансам Боярської міської ради, виділеним на цей проект, ми закупили найновішу літературу, сучасну українську літературу. Потім ми провели заходи, на яких залучили громаду і громада прийшла з книгами і ми поповнили книжковий фонд бібліотеки.

Досить цікавий проект «Нове життя старого велосипеда». Перш за все у місті ми провели дитячі велоперегони і тепер вже третій рік поспіль ми проводимо весною і восени такі дитячі перегони. Це пропаганда здорового способу життя сім'ї. Приходять на ці перегони батьки, діти і з великим задоволенням беруть участь. І як раз в рамках цього проекту громадяни міста зібрали старі велосипеди. Ми докупили трошечки нових інструментів. І волонтери безкоштовно своїми силами із частин велосипедів зробили 16 велосипедів і передали їх у багатодітні родини.

«Шкільний портфель» - забезпечення дітей з багатодітних родин шкільним приладдям. Цей проект ми реалізували і 20 малозабезпечених сімей на 1 вересня мали нові портфелі і шкільне приладдя. 64 дитинки пішли на 1 вересня із такими портфелями. Крім того, що ми закупили ці портфелі за фінанси міської влади, яка виділила на цей проект гроші, ми провели у всіх школах Боярки акцію по збору канцелярії. Діти приносили дуже великі мішки зошитів, олівців, ручок, лінійок. Ми запакували ці новесенькі портфелі і на одному зі свят вручили діткам із багатодітних родин.

«Вуличний інтернет» - розміщення по місту інформаційних дошок для безкоштовних оголошень. Знову ж таки молодь пропонувала цей проект. На сьогоднішній день, розміщена дошка вже обліплена оголошеннями. Велику частину дошки ми залишили для будинку культури, тому що вона стоїть біля будинку культури і біля бібліотеки, а інше місце на дошці призначене для наших громадян міста.

«Порив до небес» - видання збірки вибраних творів поета Івана Коваленка. Іван Коваленко – це наш поет, Боярський дисидент, якого вже немає. Його творчість вивчають у школах на уроках

рідного краю, але, нажаль, літератури, самих книжок не було. Ми видали ці книги, роздали всім бібліотекам, всім школам. І тепер діти мають можливість вивчати свого улюбленого поета на уроках рідного краю. Цей проект також мав логічне продовження. Він переріс у мистецький молодіжний фестиваль «Людино розцвіти». Ми провели в минулому році і в цьому році на 16 квітня запланований перший конкурс фестивалю – конкурс читців. Другий – це вокальний конкурс. І третій конкурс – це конкурс гітаристів. Такі три номінації в минулому році і в цьому році, і це буде щорічно. Звичайно, після того як ми реалізували проекти, ми повинні були відзвітуватися перед громадою і перед міською владою. Що ми і зробили, міський голова вручив нам подарунки, вручив грамоти керівникам проектів і попросив розробити програму на 2013-2015 роки. Ми розробили таку програму, але через брак коштів у цьому році у нас фінансування не було від міської ради. Тому ми почали шукати нові шляхи, оскільки молодь ми вже підняли, активізували, ми не маємо права вже їх не підтримувати. Ми знову провели молодіжний форум, зібрали найактивніших молодих ініціативних людей, які знову ж таки запропонували свої ідеї. Вони написали меморандум, де показали якою має бути співпраця між органами влади, громадськими організаціями і підприємцями. Ці меморандуми були вручені в стінах міської ради голові міської ради. Наступним етапом став ярмарок ідей. Усі молодіжні проекти ми подали на ярмарок ідей і запросили підприємців. Прийшло небагато, десь 11 людей прийшло і молоді люди розказували про свої ідеї та проекти. І таким чином з 10 запропонованих проектів 5 підприємці підтримали.

Також в контексті стратегічного планування у вересні 2013 року ми виграли грант на проведення коучінгу зі стратегічного планування. Ось таку маємо системну роботу нашої програми.

1.5. Леонід Жовтило,
Заступник голови Маловиськівської районної ради,
Кіровоградська область

Тема виступу: «Розвиток активності громади за рахунок соціальної анімації»

Участь у «Школі громадської участі», дала можливість переглянути підходи та принципи до роботи з громадою, у громаді. І взагалі поняття «громада», а не населення. Тематичні напрямки для розвитку громади сьогодні різні – це і відкритість влади та спілкування з владою, допомога в ознайомленні із законодавством (юридичний напрямок), розвиток комунікацій із молоддю, екологічний напрямок.

Хочу навести приклад сільської територіальної громади с. Новогригорівка, Маловиськівського району, Кіровоградської області. Це територіальна громада, в якій був практично занепад. Закрита була школа, зруйнований клуб, павуки в

бібліотеці. Не знали що робити, все зупинилось і тут певною мірою влада не могла зорганізуватися щось зробити, з чого почати. Але у 2010 році пройшли нові вибори. Потім моє стажування в Школі і тоді прийшов у громаді із ідеєю створення центру місцевої активності на базі будинку культури, тому що аналіз показав, що в громаді активно була розвинута народна самодіяльна хорова капелла, яка в свій час носила звання народної. І тому була запропонована їм робота над своїм клубом. Те, що дало б моментальний результат і те, що було б цікаво всім в громаді, починаючи від дітей до старшого покоління.

Перше, що вони зробили – це ремонт, весь фасад будинку був зруйнований. І перший захід, який повинен був організувати громаду – це 130-річчя села Новогригорівки у 2012 році. На захід запрошують всіх хто зможе прийти, старий метод, але він спрацював. Якраз проходили вибори 2012 року і ми запросили кандидатів мажоритарщиків, які подарували будинку культури плазму. Також у них стоїть комп'ютер з підключенням до мережі Інтернет, який їм подарували. Зал був забитий, практично все село. Я раніше не бачив такої явки, громада не зупинилася, вони розвивалися і надалі. І вже в цьому році вони зробили громадську Світлицю, в ній столи встановили, зробили музей села, пішли далі, зробили на клубі табличку відомих людей. Громада розвивається і це за наявності отих внутрішніх ресурсів, які вони зуміли зорганізувати в себе. Вони заключили договори з підприємцями. Створена громадська організація, заключені договори і вони напругу працюють з бізнесом. Сільська рада допомагає, пишається своєю громадською організацією. Сьогодні вони у нас усі на дошці пошани. Практичний результат даної громади, який є вже сталим проектом. Громада по іншому не може, вона розвивається, про них знімають фільми. І вони вже кажуть «обласне телебачення нам не треба – Київське везить».

Також Центр місцевої активності діє і на базі нашої районної Маловиськівської бібліотеки. 5 канал знімав передачу про бібліотеку як центр активності громади у рамках програми «Простір ідей». Ще один проект бібліотеки - «Вища народна школа». Ми проводимо круглі столи із ветеранами, юридичного напрямку, інформаційного напрямку. Співпраця із «Фондом розвитку громад» із м. Краматорська показала, що можна показувати фільми. Ми показували такі фільми, які потребують дискусії, наприклад, до роковин голодомору показували «Жнива скорботи», де зібрали різні покоління і показали документальний фільм, який отримав ще у 80-х роках Оскара і це був шок і тривале обговорення. На 9 травня ми провели захід «А може не було б війни...», де показали фільм Віктора Астаф'єва «Веселий солдат». Ветерани, діти, які були присутні, вони всі не знали, після фільму, який йшов 40 хвилин, хвилин 5 була повна тиша, ніхто не міг нічого сказати. Також у нас вже формується капела, яка працює на базі бібліотеки. Вони вже зорганізувалися, старше покоління. Із молодим поколінням у нас також проводяться заходи. Ще один проект бібліотеки – «Податкова звітність без кордонів». Проект було відібрано і вони в

Вінниці представляли його на ярмарку ідей, де було декілька областей і від нашої області була саме наша бібліотека.

Екологічний флешмоб – цікавий проект до дня довкілля в рамках всеукраїнського проекту «Зробимо Україну чистою». Ми зв'язались із громадськими організаціями і провели акцію «Мала Виска – Чистий дім». Апогеєм з чого усе починалося був великий флешмоб, де зібралася маса народу подивитись і після цього всі дружно пішли працювати, очищати місто. Ще один екологічний проект, який набрав у нас активності, в результаті чого ми зібрали вже більше 80 кг батарейок. Але, як казала Марія Калашнік, суть не в тому скільки ми зберемо, а в тому, щоб це стало життєвою необхідністю не викидати батарейки. Як виявилось їх ніхто і не викидає, просто люди накопичували, десь підсвідомо. Тому що скільки їх зараз приносять я не знаю де вони беруться. На сьогоднішній день у нас залучені діти практично зі всього району. Близько 50 точок відкрито. Це все збирається, здається і проект діє до грудня, потім ми підводимо підсумки і виходимо на сталість проекту, визначаємо де найактивніші збори, ми їх залишаємо, закріплюємо і так далі.

Наступний медіа проект, який ми робили і який я рекомендую всім надалі – це співпраця з партнерами, учасниками школи – це медіа-мости, які ми проводили спільно зі Львовом (Наталія Забродська), Краматорськом (Станіслав Черногор), Добропіллям (Володимир Орос). Ми декілька разів проводили подібні мости у бібліотеках, спілкувалися. Діти пізнавали Україну. А почалося це із 22 січня, з дня Соборності, коли ми об'єднали східну, центральну і західну Україну в такому діалозі і потім це набуло такої популярності, що ми проводили і спортивні напрямки, були різного роду творчі напрямки, де діти ділились, робили презентації, показували і т.д., тому дуже було цікаво.

1.6. Станіслав Черногор,
Директор ГО «Фонд розвитку громади»,
м. Краматорськ, Донецька область

**Тема виступу: «Розвиток громад та соціальна анімація:
досвід «Фонду розвитку громади» м. Краматорська»**

Почали ми свою активну діяльність зокрема завдяки «Школі громадської участі» у вересні, нам було дано домашнє завдання, зробити щось хороше у власній громаді. І ось 8 вересня перед нашим другим модулем як раз і зробили перший чемпіонат дворових видів Краматорська. Це дало зрозуміти систему того як це все робиться, як це працює. Але поки що цей проект заморожений. Тому що ми виходимо з того, що це все мають рухати люди, ми маємо бути як аніматори, в цьому більшою мірою мають брати участь ОСМД, депутати, це має працювати на нових дитячих майданчиках, а не просто, коли ми як клоуни приходимо і виступаємо, і проводимо заходи без приводу, скажімо так. Тим не менш увесь цей захід був проведений із бюджетом у 300 гривень плюс подарунки від Приватбанку.

Потім ми отримали грант від Посольства США на проведення Школи блогерів. 15 жовтня у нас почався проект, було у нас 17 лекцій і 23 лектори, взяли участь більш ніж 400 людей у лекціях. Директор ЖЖ Ігор Бігдан, Ваханг Кіпіані приїздив, Олена Білозірська, наші Краматорські люди, які мають відношення до блогосфери, щоб люди бачили на живому прикладі як це все відбувається. Заслужений художник України – Петр Антіп – розповідав про взаємодію зі ЗМІ та про інформаційні запити.

Зараз ми написали невеликий проект на ООН «Моніторинг адміністративних послуг на території м. Краматорськ», зараз ми ввійшли в число полу фіналістів. Сподіваємося, що потрапимо у число фіналістів і будемо моніторити стан адміністративних послуг.

Також, робили виставку «Кожен має знати свої права». Зараз готуємося провести фестиваль Docudays у жовтні.

Також, рік тому після навчання на «Школі громадської участі», яке дуже сильно допомогло, ми побачили соціальну роботу, ця поїздка дозволила сформулювати роботу організації, що ми допомагаємо тим, хто допомагає іншим. І я завжди усім кажу, що я сподіваюсь, що ми ніколи не будемо напряду допомагати дітям, інвалідам і іншим незахищеним верствам населення, але тим не менше ми будемо намагатися допомагати тим організаціям, які допомагають їм. Тренінгами, ресурсами, знаннями. І зараз у цьому напрямку ми почали працювати і з Союзом Християн Донбасу. Якраз допомагаємо своїми зв'язками по гуманітарним питанням, постачанню.

Також, ми співпрацювали із Іриною Таран, у січні провели першу зустріч по проблемі видобування сланцевого газу. Ми намагалися зібрати громадськість, громадські організації, громадських діячів, але компанія Shell не приїхала, тому що дійсно питання дуже політизоване. Це також був безкоштовний проект. Зараз вже волонтер, який був із нами, вже їде в Штати і поки що чекаємо нового волонтера у нас поки що перерва, тому що ми також розвиваємося.

Також був проведений перший міський конкурс репортажних фотографій. В журі були професійні фотохудожники, які багато років цим вже займаються. На процес нагородження прийшли подивитися і депутати міської ради, як ми це все проводимо у процесі демонстрації.

Розмовний клуб «Файно», на сьогоднішній день ми його призупинили, тому що переформатуємо. Ми вирішили не займатися любительським проектом, а запросити професіонала-викладача української мови. І, впринципі, потім комерціалізувати, щоб потім він міг собі заробляти на викладанні ділової української мови.

Це вже той формат, коли завдяки нашій діяльності до нас починають підтягуватися люди і пропонують свої умови, яким ми сприяємо. Посуті у данному питанні – це клуб сучасних настільних ігор. Нашим завданням було допомагати їм, займатися їх просуванням і за них домовлятися у бібліотеці. Ми власне кажучи усі свої заходи проводимо у бібліотеці. Вона велика,

багато місця, багато площі. І ми виходимо з того, що будемо саме цю бібліотеку перетворювати на Центр громадської активності.

Ще до нас приїжджав рушник біля 70 метрів. В цьому рушнику рушники зі всіх областей, із багатьох міст та регіонів. На презентації рушника і виступали, і співали пісні. Цей рушник ще зшивається і продовжує дошиватися.

Знову ж таки, були організовані пункти прийому батарейок. Ми правда дуже швидко та легко розпочали цю роботу. Протягом тижня у нас було відкрито 34 пункти. Потім їх додалося ще 3 штуки і я просто не став їх надалі розвивати. Тому що треба зрозуміти як працює система. Як це все робити із логістикою і т.д.

1.7. Людмила Афанасьєва,
ІМГО «Оберіг», м. Ірпінь, Київська область

Тема виступу: «Бібліотека та громадська організація: спільний шлях до благодійності»

Хочу почати з невеликого подарунка та привітань від усіх моїх колег. Дуже дякую, що надали можливість навчатися і далі продовжувати свою діяльність. Мій досвід розпочався у іншій організації міста Буча, де я працювала з дітьми інвалідами. Виявилось, що у нашому місті немає подібної організації, тому, з допомогою Бучанської організації ми відкрили і в м. Ірпінь організацію для інвалідів. Починали все з нуля, у нас нічого не було, навіть паперу, ручок та інших канцтоварів. З допомогою «Фонду громади Приірпіння» ми виграли спочатку міні-грант, потім грант міжнародного клубу м. Києва у розмірі 25 тисяч гривень. Закупили обладнання,

машинки, тренажери, столи. Але у нас досі є проблема з приміщенням. Влада два роки обіцяла, але й досі нічого немає. Начебто, і гроші виділяються, і коли мер мене зустрічає, то завжди згадує, як він обіцяв і таке інше. Але, ми обов'язково колись гроші знайдемо. Ця проблема не завадила нам проводити свою роботу, ми заключили договір з бібліотекою і почали проводити гуртки там. Також проводимо заняття у капличці православної церкви. Тобто, як і церква, так і будинок культури чи бібліотека – це чудовий майданчик, де от, наприклад, можна відкрити такі творчі гуртки. У бібліотеці ми зробили виставку робіт, поставили скриньку і люди жертвують скільки можуть. Купують нашу продукцію – це і магніти, і вазончики, різні іграшки з солоного тіста. За декілька місяців ми назбирали 700 грн., не прохаючи, а просто міняючи на продукцію. Цього року ми плануємо знайти десь ще одне місце і таким чином плануємо і надалі реалізовувати нашу продукцію. Напрямами нашої роботи є:

- залучення дітей з особливими фізичними потребами до занять художньою творчістю, розвиток дитини як особистості, а саме фізична, психологічна, соціальна та трудова реабілітація за допомогою «арт-терапії».
- Самореалізація та розширення кругозору молодих людей з особливими фізичними потребами.
- Психологічна підтримка батьків та залучення їх до активної співпраці.
- Залучення людей до благодійності та розуміння людей особливими фізичними потребами.

Ми завжди працюємо колективно, залучаємо батьків до спільної роботи. Відкрили також Школу нових можливостей, яка надає нові можливості людям з особливими потребами відшукувати спільні ідеї, спілкуватися батькам, ділитися досвідом. До головних завдань школи можна віднести наступні.

Перше завдання – залучення дітей з особливими фізичними потребами до занять художньою творчістю для того, аби діти, які не можуть говорити і висловлювати свої почуття, змогли розкрити та виразити свій внутрішній світ через творчість.

Друге завдання – збільшення рівня соціальної адаптації дитини, пристосування її до середовища, у якому вона перебуває і - як зворотній процес, - розуміння соціальним середовищем потреб даної особистості.

Третім завданням є фізична реабілітація, тому що виконуючи творчі роботи дитина відновлює моторику рухів.

Четвертим завданням проекту «Школа нових можливостей» є розвиток у дитини всебічних здібностей, завдяки яким вона набуває здатності до самореалізації у своєму подальшому житті.

П'ятим завданням є соціально-культурний розвиток молоді з особливими фізичними потребами, збільшення можливості самореалізації.

Також це добре розширює світогляд молодих людей, тому що буває, що вони сидять по домівках і не знають, що є професійні навчання для таких людей, що можуть вони ходити і до

театру і бути повноцінним громадянином. Психологічна підтримка батьків також дуже важлива, тому що батьки дуже замкнуті у собі та своїх проблемах, так що не відчувають радості від життя. Якщо у них дитина – інвалід, то вони повністю «ставлять хрест» на собі і на дитині, аргументуючи це тим, що з хворою людиною не можна знаходитися у суспільстві, що це дуже важко. Також ми популяризуємо, що потрібно допомагати людям і не просто допомагати, а надавати їм той самий бісер чи фарбу для малювання. Якщо вони не можуть дістатися до місця проведення гуртка, то вони мають змогу займатися цим вдома із батьками. Всі роботи ми продаємо і на ярмарку, який проводиться в Ірпені раз на місяць, тут також встановлюємо скриньку і проводимо майстер-клас для інших дітей безкоштовно. Хто може – той жертвує декілька гривень на фарбу чи щось інше, що дитина використає у своїй роботі. Багато батьків вже після приходили і дякували, що їх дитина відкрила у собі деякі здібності і що комп'ютерні ігри стають для них вже не такі важливими, що їм цікавіше помалювати.

Фізична адаптація у нас поки що відбувається неналежним чином, тому що немає приміщення для тренажерів, які ми вже, до речі, закупили. Але я впевнена, що ми якось це вирішимо. Зараз на сесію виношу це питання, подивимось що скажуть депутати, а далі буде видно.

У нас є така молодь, якій більше 20 років, але вони не можуть працювати, а сидять вдома і їм немає куди дітися, то вони приходять до нас просто гратися і спілкуватися. Адже найголовніше – це те, що дітям не вистачає спілкування. Також, мене просять іноді провести майстер-клас у школі. Зараз у нас дуже багато прикладів, навіть вражаючих, які позитивні результати роблять діти і вони мені пишуть дуже приємні слова.

Бібліотека є одною з кращих платформ для благодійності. Наша бібліотека дуже гарна, з великою базою, особливо для дітей. Тут проводяться не тільки наші гуртки, інші організації також долучаються до співпраці. Колектив допомагає у зборі коштів, роблять рекламу нашої продукції, тому що я не можу постійно носити з собою наші вироби. Запрошуємо усіх до читального залу Ірпінської бібліотеки, там ви обов'язково знайдете наші вироби.

1.8. Людмила Суслова,
Вінницька міська централізована бібліотечна система,
бібліотека-філія №2,
м. Вінниця

Тема виступу: «Єднання громади та влади у вирішенні екологічних питань»

Зараз ми змінимо наш вектор свідомості, точніше сказати сконцентруємо на тому напрямку, в якому нам вдалося вести експерименти, використовувати технологічні можливості одночасно поєднуючи з досвідом громадських організацій. Наша величезна вдячність Інституту соціокультурного менеджменту у тому, що ми змогли направити ті дослідження, які напрацьовувалися роками, в цікаве русло громадської активності м. Вінниці. Отже, досвід взаємодії влади, громадськості у вирішенні питань екології.

Як ми взагалі прийшли до розуміння цих проблем і чому наша назва зараз «Дім здоров'я», поки ще ця назва залишається, хоча ми вже трохи переходимо на інший рівень. Але «Дім здоров'я» у нас визнаний у Вінниці, імідж цієї організації вже існує на певному рівні, влада та інші організації нас знають і на цьому ми змогли

створити добру взаємодію державних структур та громадських організацій.

А почалося все з того, коли я приїхала до Вінниці, Світлана Качура (сьогодні вже моя колега) запропонувала створити при її бібліотеці клуб «Дім здоров'я». Я, звичайно, відразу ж пішла на зустріч, оскільки до цього у мене був досвід на Байкалі близько двох років, коли я освоювала нову спеціальність, яка пов'язана з енергоінформаційними технологіями, абсолютно новими у цьому світі. Як правило, вони побудовані на стародавніх знаннях. Там мені вдалося створити клуб, який діяв два роки досить успішно. Мені вдалося побувати на семінарі відомого дослідника у світі води Масару Емото. Його книги дуже поширені. Там показано, що вода, як одна з енергоінформаційних стихій, має шалені можливості у розвитку позитивного світу знань людей. І ми почали проводити такі зустрічі саме у бібліотеці. Я показувала ті різноманітні пристрої, з якими ми працюємо на побутовому рівні з водою, а також з енергетикою простору.

Наша мета - створити інформаційне поле чистої води, для початку у Вінниці. Справа в тому, що коли я була на Байкалі, а це дивовижне озеро, в якому знаходиться 20% чистої води світового запасу. Річки там такі, що можна підходити і пити воду. Можете уявити зараз на Україні таку ситуацію? Це неможливо. У нас, у порівнянні з Сибіром, зона екологічного лиха. І мені весь час ніби йшов поклик, що потрібно повернутися на Україну і треба щось робити тут, володіючи такою спеціальністю і такими можливостями. Коли почалося літо, ми відкрили клуб, і на одній із зустрічей виникла ідея щодо проведення у місті конференції «Екологія води». Ця ідея швидко була підхоплена, у з'явилося досить багато однодумців. тоді ми і організували конференцію, де були присутні досить відомі вчені. Наприклад, директор Інституту екології людини, доктор фізико-математичних наук, професор Михайло Курик. Тому, хто знайомий зі світом води, відоме це прізвище, як в Японії Масару Емото, так у нас Михайло Курик. Але наші корені ростуть зі Швейцарії, у нас там є Швейцарське суспільство оптимального життя і є підприємства вегетаріанського харчування, на якому досить серйозно займаються проблемами води, тому що це проблема здорового харчування. До проблеми здорового способу життя ми ставилися не просто як до нормального фізичного стану людини, а так, що це стан щастя і задоволеності. Тому ми намагалися об'єднати сучасні знання з давніми напрацюваннями, які існують тисячі років. Для мене було дуже несподівано, що відгукнулися всі наші інститути у Вінниці, які представили свої доповіді і роботу. Ми зараз співпрацюємо дуже добре з аграрним інститутом, проводячи дослідження про те, як можна за допомогою живої води, яку ми називаємо структурованою, вирішити проблему відмови від мінеральних добрив. Це проблема зараження поверхневих ґрунтів, водних ресурсів на Україні. Я з цим зіткнулася, коли побачила, що наша річка влітку в окремих місцях взагалі пересихає, а малі річки зникають. Саме цю

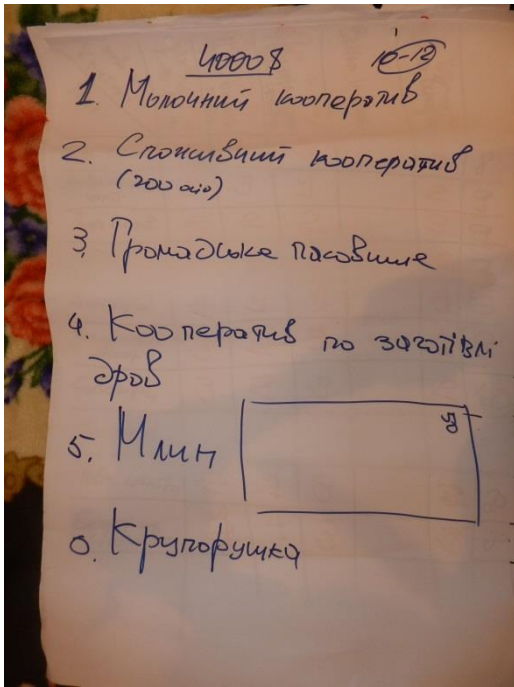
проблему ми підняли, запросили водоканал, було добре висвітлення цієї конференції засобами масової інформації.

Чим же ми саме займаємося? Ми досліджуємо структуру води, напоїв, їжі в спеціальній лабораторії. Таких лабораторій існує всього дві, в Японії і в Швейцарії. Там ми можемо отримувати зразки води, напоїв, їжі і показувати інформаційну наповненість цих зразків. Після проведення конференції у нас постало питання про те, як же бути далі? Ми ще не думали, що станемо такою активною громадською силою у Вінниці, але там така свідомість, що нас просто зрозуміли. Ми самі не помітили, як навколо нас почало формуватися коло всіх державних та освітніх установ. Самої активності ми не створювали, вони самі до нас приєдналися. Нас також підтримали мерія, екологічна інспекція, департамент екології. Щодо подальшого розвитку у нас виникало рішення проводити круглі столи і ми вже провели чотири. На першому круглому столі ми підняли тему, як можна працювати з водою не тільки технічними пристроями, а за допомогою усвідомлення людей. Останній круглий стіл я проводила в липні 2013 і вже аудиторія була більш розширена, приєдналися багато інститутів, Парк «Дружби народів», який знаходиться на берегах Вишеньського озера. І з цим озером у нас почалися дуже цікаві експерименти. Нас також запросили до участі у четвертому з'їзді екологів, де ми змогли представити громадськості нову науку тонких енергій. Як правило, вона існувала в іншому вимірі, і це для нас було трудностю, оскільки потрібно було довести, що ті експерименти, які ми проводимо, доказові з точки зору науки, а значить, вони можуть бути прийняті, для того щоб розвивати цю науку і отримувати зовсім нове ставлення до способу життя людей.

РОЗДІЛ II. РЕЗУЛЬТАТИ РОБОТИ В МАЛИХ ГРУПАХ

2.1. Група «Розвиток громад»

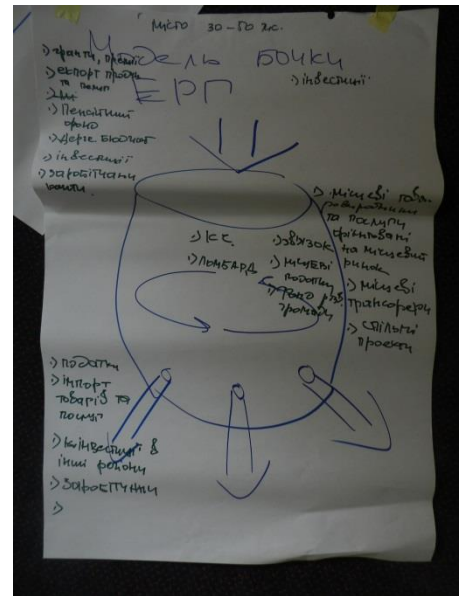
Модератор: Василь Полуйко

Василь Полуйко представив деякі проекти, які зараз реалізуються ЗУРЦ(бюджет 4000 дол.):

- Молочний кооператив;
- Споживчий кооператив;
- Громадське пасовище;
- Кооператив по заготівлі дров;
- Млин;
- Крупорушка.

Учасники разом намалювали Модель бочки економічного розвитку громади. Визначили основні поняття.

Також мозковим штурмом було виділено ідеї громади і потім, визначивши критерії оцінки, визначили найважливіші.

Ідеї	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Навчальний центр	2	3	2	3	2	3	2	3	2	3
Пошив бачки	3	3	1	3	3	3	3	3	3	3
Ремонт взуття	1	2	3	3	1	3	1	3	1	3
Пекарня	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3
Заготівля с/г продукції	2	3	1	3	1	3	1	3	1	3
ІКЕ	2	3	2	2	1	3	2	3	2	3
Субвенції	3	2	1	3	3	3	3	3	3	3
Зелений туризм	3	1	1	3	1	3	1	3	1	3
Магазин буд. матеріалів	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Аптека	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Банк часу	3	1	2	1	3	3	1	3	1	3

Ідеї:

- Навчальний центр;
- Пошив одягу»
- Ремонт взуття;
- Пекарня;
- Сувеніри;
- Зелений туризм;
- Магазин будівних матеріалів;
- Аптека;
- Банк часу;
- Ломбард;
- Навчальний центр.

Критерії: кількість робочих місць, шкода доквіллю, попит в громаді, громадське ставлення, прибуток для бюджету.

СТРУКТУРА:

1. Знакомимся
2. Слушаем эксперта
3. Читаем тезисы
4. Узнаем информацию об авторе и о произведении-примере в области искусства "социального поворота"
5. Читаем задание
6. Смотрим произведение (26 минут)
7. Работаем в группе
8. Презентуем
9. Обсуждаем

2.2. Група «Соціальний поворот у сучасному мистецтві». Модератор: Марія Гончар

Марія розподілила тренінгову сесію на декілька пунктів, за якими і продовжила подальшу роботу у групі. Спочатку учасники поділилися своїм досвідом роботи з художниками, графічними дизайнерами, архітекторами, чи є взагалі такий досвід.

Далі учасники подивились відео експерта щодо сучасного мистецтва.

Потім робота продовжилась по презентації – визначення основних понять щодо соціального

повороту у сучасному мистецтві.

Соціальний поворот у мистецтві відображає зростання інтересу художників до етичних проблем за допомогою практики безпосереднього співробітництва.

Агентом - виробником соціального мистецтва, найчастіше колективного та неавторського, може виступити будь-який глядач або активіст поза залежності від його культурних компетенцій чи ідеологічних переконань.

Наприклад: автор твору у сфері «соціального повороту» Артур Жмієвський (2007) «Вони». У

цьому вторі іде конфронтація ідейно непримиренних соціальних голосів. Було запрошено 4 організації – польська молодь з націоналістичними ідеями, жінки, які ходять у католицький храм, в якому ведуть громадську діяльність, також були запрошені польські євреї і соціалістична молодь. Цей соціальний експеримент був задокументований, а саме процес, як ці 4 групи намагалися знайти спільну мову. У них зовсім різні поняття про те, як правильно жити, думати і як вони поєдналися чи ні, саме на це і був направлений проект.

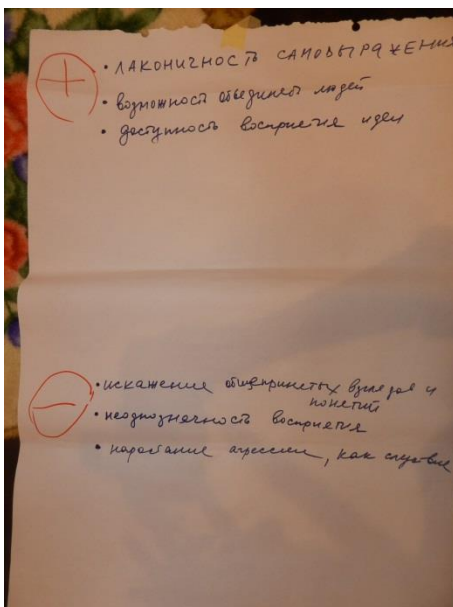
Також учасники попрацювали у групах, де визначали яка деструктивна/конструктивна роль сучасної візуальної мови та символів.

- + лаконічність самовираження;
- + можливість об'єднати людей;
- + доступність сприйняття ідей.

- спотворення загальноприйнятих понять;
- неоднозначність сприйняття;
- зростання агресії.

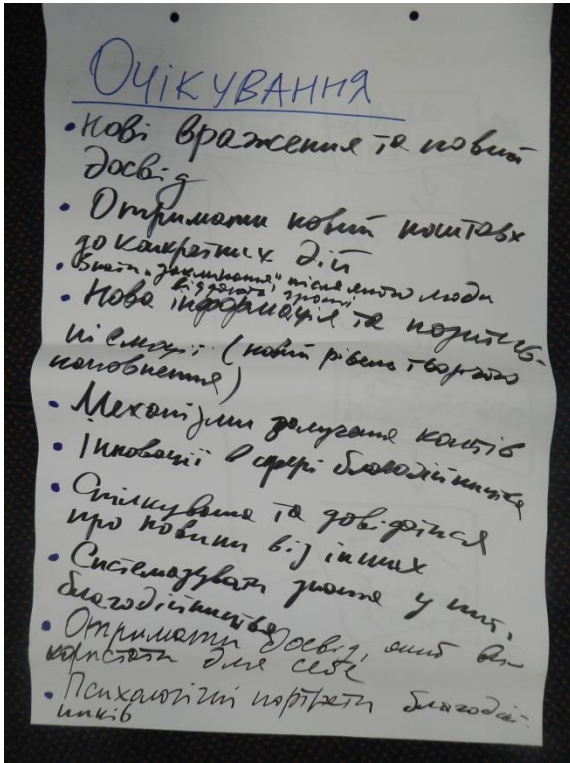
3. ЧИТАЕМ ТЕЗИСЫ

СОЦИАЛЬНЫЙ ПОВОРОТ В ИСКУССТВЕ ОТРАЖАЕТ ВОЗРАСТАНИЕ ИНТЕРЕСА ХУДОЖНИКОВ К ЭТИЧЕСКИМ ПРОБЛЕМАМ ПОСРЕДСТВОМ ПРАКТИКИ НЕПОСРЕДСТВЕННОГО СОТРУДНИЧЕСТВА.

2.3. Група «Розвиток благодійництва на базі осередків громадської активності (ОГА)».

Модератор: Руслан Краплич

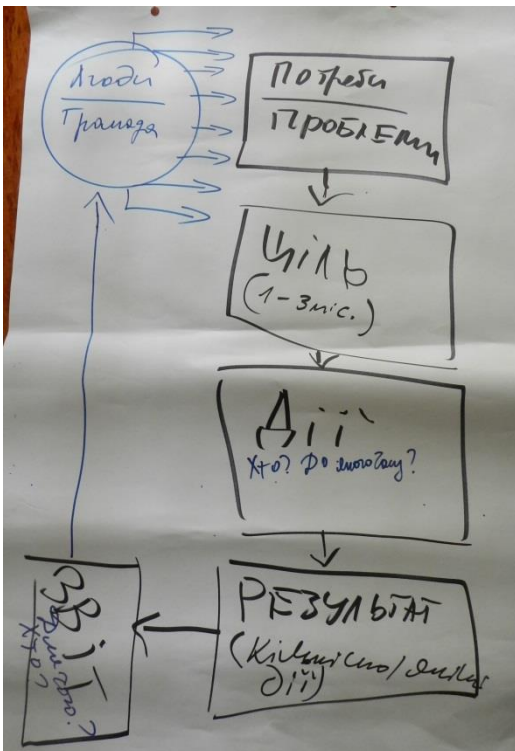

На початку роботи учасники визначили свої очікування від роботи з модератором:

- Нові враження та новий досвід;
- Отримати новий поштовх до конкретних дій;
- Нова інформація та позитивні емоції (новий рівень творчого наповнення);
- Механізми залучення коштів;
- Інновації у сфері благодійництва;
- Спілкування та довідатися про новини від інших;
- Систематизувати знання у питанні благодійництва;
- Отримати досвід, який використати для себе;
- Психологічні портрети благодійників;
- Взаємодія з активізації громади (культурний аспект);
- Які події можна цікаво висвітлити, як почати діяти самій;
- Благодійність громадської організації (плюси та мінуси);
- Як залучити дітей та дорослих у нові форми роботи;
- Приклади благодійництва на базі закладів

культури;

- Історії проектів (нові методи);
- Почути щось цікаве від відомих людей;
- Партнерство влади і громади щодо ліквідації складу пестицидів;
- Як залучати більше людей;
- Покращення роботи бібліотеки (розвиток філантропії).

Далі учасники говорили про потреби/проблеми громади, як їх визначити, вирішити спільно, обговорили кожний етап дії, завершенням чого обов'язково повинен бути звіт про роботу. Проблемою, насамперед, є негативна ситуація, яка існує у громаді і починати необхідно саме з цього, а вже потім ставити ціль, план дії і результат неодмінно буде, а саме кількісні і якісні дії.

Руслан Краплич наголосив: «Фандрейзинг і благодійництво – це дві сторони однієї медалі, вони мають вони різні зображення, але монета одна».

2.4. Група «Мультплощадка позитивних змін: анімація» Модератори: Олександр Мітьков та Віталій Моргун

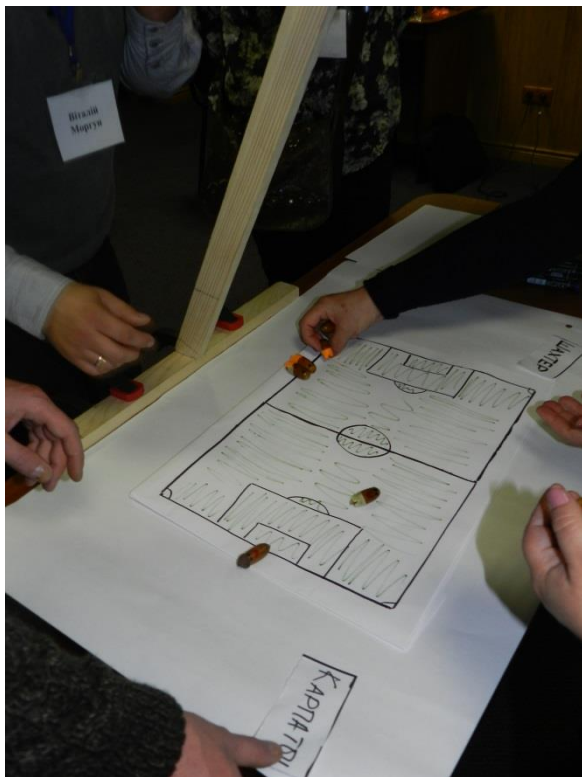
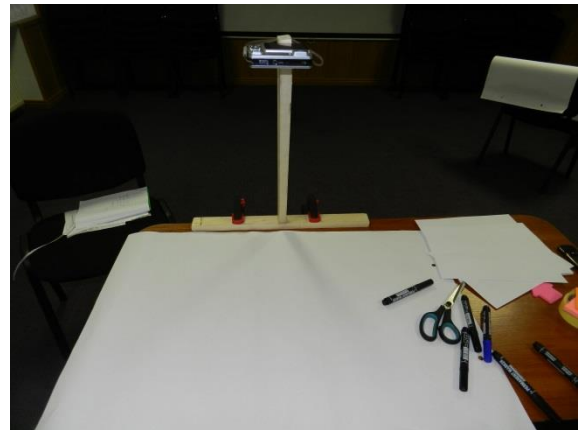
Олександр та Віталій раніше на тренінгах в рамках «Школи громадської участі» розповідали учасникам про проект по створенню мультиків. На тренінговій сесії вони перейшли до практичної роботи, де була задіяна вся група.

На початку було переглянуто відеоролики по створенню мультиків, як виникла сама ідея в організаторів. Як виявилось, зробити самому невеликий мультик просто і недорого. Олександр та Віталій продемонстрували пристрій, за допомогою якого і створюється мультик - фотоапарат и дерев'яний вироб, який може зробити кожен.

створюється відео.

Спочатку, крок за кроком, робляться фотографії (чим більше, тим довший буде сам відео – ролик), потім всі фотографії перекидаються до комп'ютеру і за допомогою програми

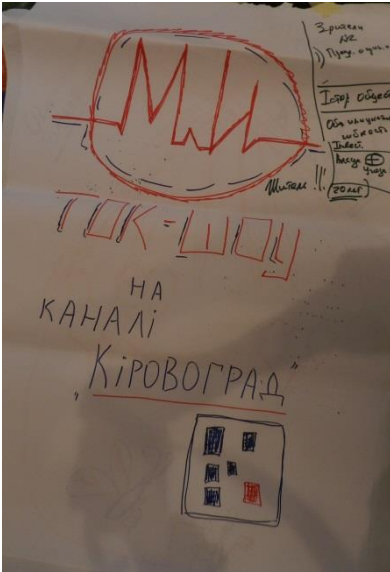

Учасники поділились на декілька підгруп, кожна з яких виділила для себе тему, за якою потім робили мультик. Підсумком сесії і стали відео – ролики, зроблені кожною групою, а саме: футбол («гравцями» були жолуді), пори року і гра дітей. Вся група була у захваті від процесу. Ось як невимушено можна зайняти «ділом» дітей і дорослих, а крім того зробити цікавий соціальний ролик.

2.5. Група «Соціальне телебачення. Регіональний аспект»

Модератори: Олена Кваша та Дарина Романська

Олена та Дарина свою тренінгову сесію провели у форматі ток-шоу, яке транслюється на каналі «Кіровоград». Всі учасники були задіяні у програму, кожен отримав свою роль. Сесія продовжувалась жвавим обговоренням обраної теми.

Ведуча ток-шоу Дарина Романська контролювала хід шоу, давала кожному учаснику виловитись і висказати власну точку, все було як у справжній телепарадачі, яка йде у прямому ефірі.

Після цього Олена та Дарина поділилися деякими нюансами, як себе вести у прямому ефірі, що робити правильно.

2.6. Група «Налагодження ефективної співпраці між ЦМА, партнерами та спонсорами»

Модератор: Сергій Слинько

Сергій зупинився на конкретних аспектах:

- Навіщо це потрібно ЦМА і спонсору/партнеру;
- Як зацікавити потенційного спонсора/партнера – симуляція на прикладі квесту щодо популяризації здорового способу життя і відмови від шкідливих звичок;
- Коли краще відмовити у співпраці спонсору/партнеру;
- Як зробити так, щоб спонсор/партнер хотів співпрацювати і надалі.

Для чого працювати зі спонсорами/партнерами:

- Допомога;
- Додаткові ресурси;
- Статусність;
- Пошук кращих інструментів.

РОЗДІЛ III. ДОДАТКИ**ФОТОРЕПОРТАЖ**

Учасники конференції «Соціальна анімація для розвитку культури та громад»

Відкриття конференції, президент Інституту соціокультурного менеджменту, Лев Абрамов

Пленарне засідання

Робота у групі «Розвиток громад», модератор Василь Полуйко

Група «Соціальний поворот у сучасному мистецтві», модератор Марія Гончар

Тренінгова сесія «Розвиток благодійництва на базі осередків громадської активності (ОГА)»,
модератор Руслан Краплич

Майстер-клас «Мультплощадка позитивних змін: анімація»
Модератори: Олександр Мітьков та Віталій Моргун

Група «Соціальне телебачення. Регіональний аспект»
Модератори: Олена Кваша та Дарина Романська

Тренінгова сесія «Налагодження ефективної співпраці між ЦМА, партнерами та спонсорами»
Модератор: Сергій Слинько

Інформація про Інститут соціокультурного менеджменту (ІСКМ)

Інститут соціокультурного менеджменту (ІСКМ) – є неполітичною, некомерційною, нерелігійною, недержавною обласною громадською організацією, яка виникла в 2000 році, а в 2001 році була зареєстрована Кіровоградським обласним управлінням юстиції.

Персонал ІСКМ має досвід проведення досліджень, семінарів, тренінгів, розробки навчально-методичних посібників, Інтернет-ресурсів та адміністрування грантових програм. Найвищим органом управління ІСКМ є Загальні Збори, які обирають і контролюють діяльність президента (віце-президента), Ради і Ревізійної комісії. Цей найвищий орган визначає основні напрямки діяльності ІСКМ. У перервах між Загальними Зборами основним органом є Рада, яка обирає Правління. Оперативне керівництво здійснює президент, що має право підписувати документи від імені ІСКМ. Ревізійна комісія контролює діяльність Правління, президента, Ради і підвітна Загальним Зборам. У лютому 2006 року діяльність ІСКМ перевірялася Кіровоградським обласним управлінням юстиції і визнана як така, що відповідає нормам українського законодавства. В 2005 та 2008 роках в організації здійснювався зовнішній аудит (висновок позитивний, результати надавались Фондам Євразія та Баторія, відповідно). Діяльність ІСКМ підтримується або підтримувалась: Фондом Євразія, ІСАР „Єднання”, Фундацією прав людини, Міжнародним Фондом „Відродження”, Фондом ім. Стефана Баторія, Міністерством закордонних справ України, Комітетом виборців України, Фондом Східної Європи, UNITER, NATO, Фондом Ч.С.Мотта, Міністерством екології та природних ресурсів України, а також благодійними пожертвами громадян та бізнесу. Свою місію ІСКМ вбачає у сприянні демократичній трансформації українського суспільства шляхом підтримки розвитку місцевих громад, незалежного інформаційного простору та інтеграційних процесів на локальному рівні. Основними напрямками діяльності ІСКМ є освітній, інформаційний та дослідницький.

Основні показники діяльності Інституту соціокультурного менеджменту

	Прояв по рокам		
	2001-2006	2007-2012	2013
Розробка та видання навчальних посібників	6	5	-
Розробка та видання інформаційних бюлетенів	23	12	2
Розробка та видання інших видань	6	5	-
Розповсюдження власних видань	30000	32350	1000
Розпочато проектів	7	11	1
Завершено проектів	7	10	2
Проведено конкурсів грантів для НДО	-	5	-
Підтримано проектів НДО	-	14	-
Проведено конкурсів для журналістів	2	1	-
Нагороджено переможців конкурсів для журналістів	15	3	-
Проведено заходів	30	67	4
Кількість учасників заходів	595	1352	101
Кількість статей/сюжетів в ЗМІ, що висвітлювали діяльність ІСКМ	211	170	6
Проведено досліджень	3	4	1

Видання Інституту соціокультурного менеджменту

За 12 років своєї діяльності Інститутом соціокультурного менеджменту було опубліковано та розповсюджено багато видань, які стали в нагоді для громадських активістів, працівників закладів культури, представників органів влади та усіх зацікавлених у побудові громадянського суспільства в Україні. Серед видань – науково – методичні посібники, інформаційні бюлетені, дослідження, звіти про діяльність та інші.

Науково – методичні посібники мають високий науково – методичний рівень, містять теоретичні положення, основні поняття, тобто всю необхідну інформацію з обраної тематики. Вони слугують допомогою в практичній діяльності.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Методика надання консультативних послуг регіональним НДО, 2000

У виданні детально розкрито методику надання консультативних послуг регіональними НДО. По кожному з дев'яти основних аспектів діяльності НДО наведено основний теоретичний матеріал, який необхідно знати методисту-консультанту інформаційно-консультативного пункту для надання якісної, системної інформаційної підтримки регіональними НДО. Посібник містить велику кількість завдань та вправ, які дозволять самовдосконалитися методистам-консультантам.

Завдання та вправи можна використовувати під час консультування. Перший наклад посібника став можливим завдяки підтримці Фонду Євразія за рахунок коштів, наданих Агентством Міжнародного Розвитку США та Фондом Ч.С.Мотта, другий наклад здійснено за підтримки Програми Трансатлантичної ініціативи ЄС-США підтримки розвитку громадянського суспільства України.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Інформаційне забезпечення процесу рішення соціальних проблем на місцевому рівні, 2003

ІСКМ в рамках проекту “Розвиток незалежного інформаційного простору в Україні”, підтриманого Фондом Євразія за рахунок коштів USAID, видав навчально-методичний посібник. Дане видання містить наступні розділи: рішення соціальних проблем на місцевому рівні; інформаційний простір та інформаційний обмін; роль інформаційного обміну у вирішенні соціальних проблем; інформаційний потенціал третього сектору; ЗМІ та громадянське суспільство; традиційні форми взаємозв'язку НДО та ЗМІ та ін. Підручник містить велику кількість вправ та завдань для самоконтролю.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Менеджмент неприбуткової організації. Частина 1, 2003

Зростання ролі громадського сектору в житті нашого суспільства вимагає високого рівня професіоналізму від його лідерів. Особливо це актуально зараз, коли ще не створено систему підготовки керівників НДО на державному рівні. Саме з урахуванням цих обставин створювалось видання. Першу частину цього навчально-методичного посібника присвячено теоретичним основам менеджменту та громадським організаціям як об'єктам управління. Традиційно видання містить чимало вправ та завдань для самовдосконалення. Видання здійснено ІСКМ та ЦПТІ в рамках проекту підтриманого Фондом Євразія за рахунок коштів, наданих USAID.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Менеджмент неприбуткової організації. Частина 2, 2003

Ефективність діяльності керівника НДО багато в чому залежить від того, наскільки раціонально він планує. Дане видання повністю присвячене розгляду основних видів планування. Особливу увагу приділено такому важливому напрямку, як управління проектами. На прикладах автори розглядають основні етапи процесу: оцінка життєздатності ідей, планування заходів, моніторинг та оцінка, підготовка звіту. Книга містить вправи для самостійної роботи. Видання здійснено ІСКМ та ЦПТІ в рамках проекту підтриманого Фондом Євразія за рахунок коштів, наданих USAID.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Соціальні технології. Частина 1, 2004

Розвиток громадського сектору в Україні вступає в якісно новий етап, коли особливого значення набуває ефективність роботи кожної громадської організації. Досягти такої ефективності можна лише використовуючи соціальні технології. В даному посібнику автори спробували пояснити, що таке соціальні технології і як вони використовуються. Видання здійснено ІСКМ в рамках Центрально-українського кластеру проектів "Інтеграція місцевих спільнот" при підтримці Фонду Євразія за рахунок коштів, наданих USAID.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Соціальні технології. Частина 2, 2005

Особливого значення останнім часом набуває діяльність громадських організацій, які виступають своєрідним каталізатором активності місцевих громад. Саме представникам таких організацій адресоване це видання. В ньому життя громади автори розглядають в різних аспектах; описують способи та форми взаємодії в громаді; пропонують нові методи навчання та розвитку громади. Зокрема досить детально розглядається зовсім нова для третього сектору України форма співпраці – кластер проектів. Видання здійснено ІСКМ в рамках Центральноукраїнського кластеру проектів "Інтеграція місцевих спільнот" при підтримці Фонду Євразія за рахунок коштів, наданих USAID.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Технологія оцінки соціальних програм та проектів, 2007

Розробка посібника здійснена за підтримки Фонду Стефана Баторія в рамках проекту «Вдосконалення системи розробки та оцінки соціальних програм». Видання складається з наступних розділів: теоретичні основи оцінки соціальних програм та проектів; основні етапи оціночної діяльності; додатки.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Ресурсне забезпечення громадських ініціатив, 2008

Розробка посібника здійснена за підтримки Фонду Стефана Баторія в рамках проекту "Ресурсне забезпечення громадських ініціатив". Видання складається з наступних розділів: ресурси в діяльності громадських організацій; людські ресурси – вирішальний чинник діяльності НДО; поняття "фандрейзинг", джерела фінансування громадських ініціатив; корпоративне спонсорство та методика залучення коштів у підприємців; соціальне замовлення як форма залучення бюджетних коштів; грант як метод отримання донорської підтримки; додатки.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Інформаційний компонент діяльності НДО, 2009

Для того щоби полегшити шлях громадських організацій у інформаційному просторі та зробити їхню діяльність більш зрозумілою для суспільства, Інститут соціокультурного менеджменту розробив навчальний посібник „Інформаційний компонент діяльності НДО”, у рамках проекту „Підтримка громадських ініціатив”, що фінансується фондом ім. Стефана Баторія за рахунок коштів наданих Фондом Форда.

Посібник складається з таких розділів:

- роль інформаційного фактора в діяльності громадської організації
- інформація, інформаційний простір, інформаційний обмін
- інформаційні потоки та комунікативні бар'єри
- інформаційні ресурси ндо, їхня характеристика
- інформаційний обмін за допомогою усної комунікації
- письмова інформація
- інформування як вплив на громадськість та органи влади

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Цільові програми та механізми по забезпеченню прозорості у процесі їх реалізації, 2010.

Навчальний посібник дає уявлення про теоретичні та практичні аспекти програмно-цільового методу управління на регіональному рівні. Особливий акцент зроблено на методиці забезпечення прозорості процесу реалізації цільових програм та залученні громадськості до цього процесу. Видання стане корисним порадином виконавцям цільових програм та їх клієнтам. Дослідження, проведені ІСКМ стають ґрунтовною та змістовною основою для розробки методології адвокаційних кампаній у специфічних сферах діяльності, в яких зазвичай дослідження не проводяться. Дослідження, проведені ІСКМ стають ґрунтовною та змістовною основою для розробки методології адвокаційних кампаній у специфічних сферах діяльності, в яких зазвичай дослідження не проводяться

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Звітність по цільових програмах, 2009

У виданні на основі експертного опитування, фокус-груп та аналізу документів виявлені форми та характер звітності виконавців обласних цільових програм перед громадськістю та розроблені рекомендації з покращення зворотного зв'язку між виконавцями та клієнтами обласних цільових програм.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Діяльність будинків культури по задоволенню потреб територіальних громад, 2010

Видання містить результати комплексного дослідження «Діяльність будинків культури по задоволенню потреб територіальних громад», що здійснив Інститут соціокультурного менеджменту (ІСКМ) в рамках проекту «Спільний шлях в майбутнє» в січні-лютому 2010 року на території Кіровоградської, Чернігівської, Рівненської, Миколаївської та

Дніпропетровської областей України. Неоцінену допомогу ІСКМ під час проведення дослідження надали його партнери (ЦГТ «АХАЛАР», ЦПГКІ «Тамариск», Фондація ім. Князів благодійників Острозьких, Центр сприяння суспільним інноваціям). У виданні на основі експертного опитування, фокус-груп та аналізу документів з'ясовано зміст, методи організації та основні принципи діяльності будинків культури по задоволенню потреб територіальних громад та можливості оптимізації цього процесу. Звіти про діяльність, в яких описується робота протягом деякого періоду. Всі звіти, видані ІСКМ донесені до широкої аудиторії. Така публічна звітність вибудовує

довіру.

5 років зарадки ідеї: 2001-2006

Інститут соціокультурного менеджменту звітує про свою діяльність протягом 2001-2006 років.

Річний звіт 2010 рік

Звіт складається з наступних розділів: Про ІСКМ, Персонал ІСКМ, Проекти, Кількісні показники діяльності у 2009 році, Джерела інформації із висвітленням діяльності ІСКМ.

Річний звіт 2010 рік

Звіт складається з наступних розділів: Про ІСКМ, Персонал ІСКМ, Проекти, Кількісні показники діяльності у 2010 році, Фінансова звітність за 2010 рік, Висвітлення діяльності ІСКМ ЗМІ, Відгуки про діяльність ІСКМ у 2010 році, Видання ІСКМ за 2010 рік, Фотогалерея, Веб – ресурс «Центри місцевої активності

України».

Annual report 2010

The report consists of these sections: About Institute of Socio-Cultural Management (ISCM), Personnel of ISCM, Quantitative indicators of ISCM activity in 2010, Financial report 2010, Sources of information of ISCM activity, References of ISCM activity, Publications of ISCM in 2010, Photogallery, Web-resource "Centers of Local Activity in Ukraine".

Інші видання ІСКМ:

Україна - НАТО: абетка відносин, 2006

Видання цього бюлетеню здійснено Інститутом соціокультурного менеджменту (ІСКМ) в рамках проекту "Політика - справа не тільки політиків", підтриманого Міністерством закордонних справ

України. Думки, викладені у виданні, належать авторам та можуть не співпадати з офіційною позицією ІСКМ і донорів проекту. У бюлетені використані матеріали, надані

Міністерством закордонних справ України.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Центр місцевої активності на базі будинку культури: методологія та технологія розвитку територіальної громади, 2010

Видання на основі закордонного та вітчизняного досвіду вирішення соціальних проблем на локальному рівні висвітлює теоретичні та практичні аспекти можливої адаптації будинків культури до сучасних потреб територіальних громад за рахунок впровадження концепції центру місцевої активності.

Азарова Т.В., Абрамов Л.К. - Центр місцевої активності для розвитку громади, 2012

Видання, створене на основі позитивного досвіду, який є у світі та в Україні, описує шляхи вирішення проблем територіальних громад. Воно познайомит вас із технологією анімації громадської діяльності, соціальним капіталом як індикатором розвитку громади та діяльністю центрів місцевої активності як суспільного інституту розвитку громади.

Інформаційний бюлетень «НДО - Інформ» розрахований на активістів громадських організацій, працівників закладів культури, посадовців органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, журналістів та всіх, хто цікавиться суспільним життям сучасної України

- 1999 рік – НДО – Інформ №1, 2(1-2)
- 2000 рік – НДО – Інформ №1-3(3-5)
- 2001 рік – НДО – Інформ №1-5(6-10)
- 2002 рік – НДО – Інформ №1(12)
- 2003 рік – НДО – Інформ №1-12(13-24)
- 2004 рік – НДО – Інформ №1-5(25-29)
- 2005 рік – НДО – Інформ №1-5(30-34)
- 2006 рік – НДО – Інформ №1(35)

- 2010 рік – НДО – Інформ №1-4(36-39)
- 2011 рік – НДО – Інформ №1-6(40-45)
- 2012 рік – НДО – Інформ №1-2(46-47)
- 2013 рік – НДО – Інформ №1-2(48-49)

Контактна інформація Інституту соціокультурного менеджменту (ІСКМ):

Поштова адреса: а/с 4/30, м. Кіровоград, 25006

Електронна адреса: adm.iscm@gmail.com

Адреса офісу: офіс №1 (2 поверх), вул. Гайдара, 75-а, м. Кіровоград

Телефон: (0522)271095

Веб-сайт: www.lac.org.ua, www.lacenter.org.ua

Інформація про Проект «Школа громадської участі»

Школа громадської участі* – це школа підготовки кадрів для громадського сектору малих міст, куди на конкурсній основі будуть прийматися люди, які живуть на території громади, мають бажання отримати знання, вміння і навички з питань розвитку місцевої громади.

Мета проекту: сприяти сталому розвитку місцевих громад шляхом підвищення компетентності громадських лідерів у рамках Школи громадської участі

Завдання проекту:

- Підвищити компетентність громадських активістів в питаннях розвитку громад.
- Розповсюдити позитивний досвід з розвитку громад.
- Інтегрувати зусилля громадських активістів та локальних соціальних інституцій для розвитку громад.

Заходи, здійснені в рамках проекту

- Розроблено навчальний план і навчальні програми підготовки лідерів розвитку територіальних громад
- Розроблено, видано та розповсюджено на основі програми та навчального плану навчальний посібник «Центр місцевої активності для розвитку громади
- Проведено конкурсний відбір та відібрано учасників «Школи громадської участі», сформовано навчальні групи
- Проведено тренінг "Анімація громадської діяльності" в рамках проекту «Школа громадської участі», с. Піщане, АР Крим, 20-22 червня 2012 року
- Проведено тренінг "Анімація громадської діяльності" в рамках проекту «Школа громадської участі», с. Піщане, АР Крим, 23-25 червня 2012 року
- Проведено тренінг "Анімація громадської діяльності" в рамках проекту «Школа громадської участі», с. Піщане, АР Крим, 26-28 червня 2012 року
- Видано та розповсюджено інформаційний бюлетень "НДО-Інформ" №1(46), 2012, серпень 2012
- Проведено тренінг «Розвиваючи культуру благодійництва громад - забезпечуємо фінансову життєздатність Осередків громадської активності (ОГА)» в рамках проекту «Школа громадської участі», (тренер Руслан Краплич, м. Рівне, Україна), м. Львів-Брюховичі, 12-14 вересня 2012 року
- Проведено тренінг «Польський досвід діяльності центрів місцевої активності та розвитку громад» в рамках проекту «Школа громадської участі», (тренери Олена Хоткевич та Збігнєв Меруньські, Польща), м. Львів-Брюховичі, 12-14 вересня 2012 року
- Проведено тренінг «Російський досвід впровадження соціальної анімації та активізації населення за місцем проживання» в рамках проекту «Школа громадської участі», (тренер Марія Петренко, м. Нижній Новгород, Росія), м. Львів-Брюховичі, 12-14 вересня 2012 року
- Видано інформаційний бюлетень "НДО-Інформ" №2(47), 2012, жовтень 2012
- Проведено фото-конкурс "Соціальний аніматор в процесу розвитку громади" у мережі Facebook у групі "Центри місцевої активності України", листопад 2012
- Створено розділ "Школа громадської участі в дії" на сайті "Історії успіху діяльності НДО у соціокультурній сфері", грудень 2012
- Видано та розповсюджено інформаційний бюлетень "НДО-Інформ" №1(48), 2013, березень 2013
- Проведено тренінг "Технології розвитку громад: кращі практики" в рамках проекту "Школа громадської участі", с. Піщане, АР Крим, 15-17 квітня 2013 року
- Проведено тренінг "Технології розвитку громад: кращі практики" в рамках проекту "Школа громадської участі", с. Піщане, АР Крим, 09-11 червня 2013 року
- Проведено тренінг "Технології розвитку громад: кращі практики" в рамках проекту "Школа громадської участі", с. Піщане, АР Крим, 12-14 червня 2013 року
- Видано інформаційний бюлетень "НДО-Інформ" №2(49), 2013, червень 2013
- Проведено підсумкову конференцію за результатами проекту "Соціальна анімація для розвитку культури та громад", м. Львів-Брюховичі, 14-15 жовтня 2013 року

* - проект «Школа громадської участі» здійснюється за фінансової підтримки Фонду Ч.С.Мотта

Віталій
Моргуш

КАРТА

